

ภาคินพนธ์

เรื่อง

นโยบายการสร้างนักกีฬาเงิน

นางสาวพุกษา ภิญโญวิจิตร

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาเอเชียศึกษา

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หัวข้อภาคนิพนธ์	นโยบายการสร้างนักกีฬาจีน
ผู้นำเสนอ	นางสาวพุกษา ภิญโญวิจิตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ นาดยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวัง สนามจันทร์
ปีการศึกษา	พุทธศักราช 2557

บทคัดย่อ

ในศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาจีนในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาจีนของรัฐบาลจีน และเพื่อศึกษาชีวิตการเป็นนักกีฬาจีน โดยผู้วิจัยมีการดำเนินการศึกษาด้วยการ ศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิผ่านสื่อประเภทต่างๆ เช่น สื่อสิ่งตีพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย เป็นต้น หลังจากนั้นจึงนำมาศึกษาและวิเคราะห์ผ่านแนวความคิดของ มิเชล ฟูโกต์ และสรุปผลการศึกษาในตอนท้าย

ผลการศึกษาพบว่า รัฐบาลจีนคือผู้ที่มีอำนาจ บทบาท และหน้าที่ ในการกำหนดวางแผนการบริหาร วางแผนนโยบาย และวางแผนโครงการ ด้านการกีฬาทั้งหมดของประเทศจีน โดยมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายกีฬาแห่งชาติ พร้อมก่อตั้งหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการกีฬาเฉพาะทางต่างๆ ขึ้นก่อน แล้วให้หน่วยงานภายใต้สังกัดเหล่านี้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาที่กำหนดขึ้น เพื่อสนองต่อกฎหมายหรือนโยบายดังกล่าว

การดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐนี้ทำให้สาธารณรัฐประชาชนจีนกลายเป็นประเทศที่สามารถสร้างนักกีฬาทิมาชาติจีนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อไปแข่งขันในเวทีการแข่งขันระดับนานาชาติ แล้วนำความสำเร็จ การเป็นผู้ชนะเลิศ และชื่อเสียงมาให้กับประเทศชาติ ซึ่งปัจจุบันได้เป็นที่ประจักษ์ต่อสายตาผู้คนทั่วโลกแล้ว ว่านโยบายการสร้างนักกีฬาจีนของรัฐบาลจีนเช่นนี้ถือได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความจริงใจ ใฝ่ใจ ในการให้คำปรึกษาจาก อาจารย์ นาดยา อยู่คง อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่แนะนำ แนวความคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ สอนให้เรียนรู้การทำงานอย่างมีระบบ และถูกต้อง อีกทั้งยัง ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้การมีวินัยในการทำงาน การเคารพและให้เกียรติผู้อื่น จึงขอขอบคุณในความรัก ที่มีต่อลูกศิษย์คนนี้เสมอมา

ขอขอบคุณครอบครัว ที่คอยสนับสนุนทุนทรัพย์ในการจัดทำภาคนิพนธ์เล่มนี้ และคอยให้ กำลังใจในเวลาที่คุณวิจัยรู้สึกท้อ และเหนื่อยกับการจัดทำ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยเป็นกำลังใจและให้คำปรึกษา ตลอดเวลาระหว่างการทำภาคนิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบคุณตัวผู้วิจัยเอง ที่มีความตั้งใจในการเรียนรู้วิชาการศึกษาเอกเทศ และอดทนทำงาน จนกระทั่งภาคนิพนธ์เล่มนี้เสร็จลุล่วงไปด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	8
ขอบเขตการวิจัย	8
วิธีการศึกษา	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
2 เอกสารและบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
แนวความคิด	16
บทความวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
3 นโยบายการสร้างนักกีฬาจีน	29
- สำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน	29
- ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีน	30
- ฝ่ายดำเนินแผนงาน/โครงการ	
4 ชีวิตนักกีฬาจีน	46
- กว่าจะเป็น...เหยา หมิง	46
- ชีวิตสองโลกเริ่มต้น	53
- ปิดตำนานเหยาหมิง ชีวิตสองโลก	55
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	60

สารบัญ

	หน้า
- บทสรุป	60
- ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญ

นับตั้งแต่ประเทศจีนสถาปนาเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พ.ศ. 2492 อำนาจอกรปกครองเป็นของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และอยู่ภายใต้การนำของผู้นำรุ่นที่ 1 เหมาเจ๋อตุง จนถึงปัจจุบันในยุคผู้นำรุ่นที่ 5 สีจิ้นผิง จีนทำให้ประชาคมโลกได้ประจักษ์กับการกลับมาผงาดขึ้นอีกครั้ง ในการกลายเป็นหนึ่งในประเทศมหาอำนาจทางด้านเศรษฐกิจของโลก 60กว่าปีแห่งการปกครองประเทศโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีน จีนได้มีการพัฒนาประเทศอย่างก้าวกระโดด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาในด้านสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจ ซึ่งผลสำเร็จของการพัฒนาในด้านดังกล่าวได้เป็นที่ประจักษ์กันดีในสายตาประชาคมโลก แต่ยังคงมีอีกหนึ่งผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากแผนพัฒนาประเทศของรัฐบาลจีน ซึ่งก็คือ "ความสำเร็จของการกีฬาจีน"

ความสำเร็จของการกีฬาจีนดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ประจักษ์แก่สายตาคนทั่วโลก เราสามารถอ้างความสำเร็จของการกีฬาจีนได้จากสถิติการครองความเป็นเจ้าเหรียญทองในเกมส์การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติอย่างมหกรรมกีฬาโอลิมปิก และการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์

ถึงแม้ว่าในมหกรรมกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกที่จีนได้เข้าร่วมการแข่งขันในปี พ.ศ. 2495แต่ไม่สามารถคว้าเหรียญรางวัลได้ หลังจากนั้นจีนเข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกอีกครั้งในปี พ.ศ. 2527 หลังจากที่เว้นว่างจากการเข้าร่วมในครั้งแรกนานถึง 30ปี ซึ่งปีนี้เป็นครั้งแรกที่จีนสามารถคว้าเหรียญรางวัลโอลิมปิกได้ และคว้าได้มากถึง 32 เหรียญ(15 เหรียญทอง 8 เหรียญเงิน และ 9 เหรียญทองแดง) หลังจากนั้นจีนก็เข้าร่วมการแข่งขันโอลิมปิกทุกครั้ง โดยในปี พ.ศ. 2531, พ.ศ.2535, พ.ศ.2539 และ พ.ศ. 2543 จีนสามารถรักษามาตรฐานครองอันดับเหรียญรางวัลให้อยู่ใน 5 อันดับต้นตารางได้ทุกปี จนกระทั่งในการแข่งขันปี พ.ศ. 2551 จีนประสบความสำเร็จได้ครองตำแหน่งประเทศเจ้าเหรียญทองเป็นครั้งแรก ซึ่งครั้งนั้นจีนเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งแรก อีกด้วย นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2492 จนถึงปี พ.ศ. 2551

นักกีฬาจีนที่ได้เหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาต่างๆและในแข่งขันกีฬาโอลิมปิกมีจำนวน 2,283 คน ทำลายสถิติโลกจากการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ได้เป็นจำนวน 1,071 ครั้ง

สำหรับการแข่งขันกีฬาในระดับภูมิภาคอย่างเอเชียนเกมส์ จีนเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517 ที่เมืองเตหะราน ประเทศอิหร่าน และติดอันดับที่ 3 ของตารางคะแนน เข้าร่วมการแข่งขันครั้งที่ 2 ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย จีนติดอันดับที่ 2 ของตารางคะแนน และหลังจากนั้นเป็นต้นมาจนถึงครั้งล่าสุด เอเชียนเกมส์ 2014 (พ.ศ. 2557) ที่เมืองอินช็อน ประเทศเกาหลีใต้ จีนครองความเป็นเจ้าเหรียญทองติดต่อกัน 9 สมัย ปัจจุบันสรุปเหรียญรางวัลรวมจีนอยู่ในอันดับ 1 ของตาราง มีเหรียญรางวัลเอเชียนเกมส์รวมทั้งสิ้น 2,895 เหรียญ

จากสถิติการได้เหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก และเอเชียนเกมส์ของประเทศจีน ที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางการกีฬาของจีนที่พัฒนามาอย่างต่อเนื่องพร้อมๆ กับการพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ ภายในระยะเวลาเพียง 60 กว่าปี ที่อยู่ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีน เราสามารถกล่าวได้ว่าการเมืองภายในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีผลโดยตรงอย่างมากต่อการพัฒนาวงการกีฬาของจีน

รัฐบาลจีนยุคเหมาเจ๋อตุง เห็นว่าการกีฬาเป็นหนึ่งในนโยบายเร่งด่วน ที่จะสร้างระบบความเป็นธรรมในการเข้าถึงหลักประกันด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน และเพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนจะแข็งแรง และสามารถหลอมรวมความรู้สึกเชื่อมั่นนับถือในตนเองให้กลับมานโยบายด้านการกีฬาจึงเป็นหนึ่งในวาระที่มีความชัดเจนและต่อเนื่องยาวนานที่สุด สอดคล้องไปกับระบบการศึกษา และพัฒนาสังคมของจีนตลอด 60 ปีที่ผ่านมา

รัฐบาลจีนได้ให้ความสำคัญกับ "กีฬา" ว่าจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนจีนมีความแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ โดยบรรดาผู้นำจีนในเวลานั้นล้วนตระหนักดีในเรื่องนี้ เหมาเจ๋อตุง ถึงกับเคยกล่าวว่า เป็นเพราะตนเองอ่อนแอ จึงถูกคนกดขี่ข่มเหง และหากไม่พัฒนากายใจให้แข็งแรง จะฟื้นฟูชาติและชีวิตที่บอบช้ำซึ่งโรคได้อย่างไร (60 ปีการกีฬาจีนจากซีโรคู่หาอำนาจ 2553 : ออนไลน์)

จากการเข้ามาบริหารของรัฐ ถือได้ว่าเป็นการพลิกประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้วงการกีฬาจีน เป็น "เสริมสร้างสุขภาพ พัฒนาการกีฬา" และก้าวขึ้นมาเป็นประเทศที่แข็งแรงในวงการกีฬา

นโยบายที่รัฐริเริ่มและสนับสนุนมาโดยตลอด ทั้งยังได้กำหนดลงรัฐธรรมนูญอีกด้วย ปี พ.ศ. 2538 ได้ประกาศใช้ร่างแผนพัฒนาสุขภาพประชาชน เพื่อผลักดันให้การกีฬากว้างขวางขึ้น ส่งผลให้

(1) มีกีฬาในโรงเรียนมากขึ้น ช่วงต้นของการตั้งประเทศกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ระดับประถม-มหาวิทยาลัยปี 2 ต้องมีวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับ ตั้งแต่ทศวรรษที่ 8 กระทั่งปัจจุบันนี้ วัยรุ่นจีนมีอัตราความสูงเฉลี่ยของชายและหญิงเพิ่มขึ้น 3.69 ซม. และ 5.5 ซม. น้ำหนักเพิ่มขึ้น 6.6 กก. และ 4.5 กก.

(2) การกีฬาในชนบทเริ่มคึกคักขึ้น ปี พ.ศ. 2529 มีการก่อตั้งสมาคมการกีฬา เกษตรกรขึ้นทั่วประเทศ ปัจจุบัน 50% ของอำเภอทั่วประเทศซึ่งมีทั้งหมด 926 อำเภอ ได้สร้างศูนย์ กีฬาขึ้น 90,000 กว่าหมู่บ้านทั่วประเทศ

(3) การฝึกซ้อมด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่องของกองทัพทหารปลดแอกที่สืบทอดกัน มา จนถึงปัจจุบัน กองทัพจีนยังคงฝึกซ้อมด้านกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และผลิตทีมนักกีฬาที่มีฝีมือ มี นักกีฬา 32 คน ที่ได้เหรียญทองระดับโลก 21 เหรียญ มี 33 คนที่ทำลายสถิติโลก 57 ครั้ง และสร้าง นักกีฬาเก่งๆให้กับประเทศอื่นนับพันคนมาโดยตลอด

(4) การกีฬาระหว่างชนเผ่ามีชีวิตชีวามากขึ้น นับแต่ก่อตั้งประเทศได้จัดการ แข่งขันกีฬาระหว่างชนเผ่า 5 ครั้งด้วยกัน นักกีฬา 1,500 กว่าคน จาก 55 เผ่า มีการแสดง 100 กว่า รายการ เช่น วูซู ซึ่งก็ได้รับความนิยมจากผู้ชมและได้เผยแพร่สู่สายตาชาวโลก

(5) ให้ความสำคัญกับกีฬาคนพิการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ที่ก่อตั้งสมาคมคนพิการเป็น ต้นมา มีการจัดกีฬาคนพิการรวม 4 สมัย เข้าร่วมกีฬาคนพิการ (เฟสปิกเกมส์) นานาชาติและได้รับ รางวัลมากมาย

(6) สนามกีฬาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อนปลดแอก ทั่วประเทศจีนมีสนามกีฬาไม่ถึง 3,000 แห่ง แต่ปี พ.ศ. 2547 มีสนามกีฬาประเภทต่างๆถึง 850,080 แห่ง หลังจากก่อตั้งประเทศ โดยเฉพาะหลังปฏิรูป เมื่อเศรษฐกิจและสังคมมีการพัฒนาการกีฬานับวันก็ยังมีบทบาทต่อผู้คนมาก ขึ้น (ลี่ เหวินเหลียง 2553 : 430)

ดังที่กล่าวมาข้างต้นว่าความสำเร็จของวงการกีฬาจีนนั้นล้วนมาจากนโยบายของรัฐบาลจีน แต่ละยุคสมัย แสดงให้เห็นว่าการกำหนดนโยบายการกีฬาของรัฐบาลนั้นส่งผลโดยตรงต่อ สถานการณ์ของการกีฬาภายในประเทศ อีกทั้งนโยบายต่างๆที่รัฐบาลกำหนดนั้น มีการนำไปปฏิบัติ

ในหน่วยงานระดับต่างๆที่รองลงมา ซึ่งหน่วยงานเหล่านั้นมีการบริหารจัดการอย่างไรทั้งในแง่ของการบริหารจัดการการปกครอง และการบริหารจัดการต่อร่างกายมนุษย์ และในกระบวนการฝึกซ้อมที่มีการบริหารจัดการต่อร่างกายมนุษย์นี้ เมื่อนำแนวความคิดเรื่อง "อำนาจเหนือร่างกาย"(bio power) ของ Michel Foucault มาวิเคราะห์จะสามารถอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะศึกษานโยบายการกีฬาของรัฐบาลจีนที่สนับสนุนกีฬาแต่ละประเภท และศึกษาชีวิตการเป็นนักกีฬาจีนในช่วงเวลาต่างๆทั้งก่อนและหลังการประสบความสำเร็จ โดยการศึกษานโยบายนี้จะศึกษาเพียงบางประเภทกีฬาเท่านั้น ซึ่งประเด็นการศึกษาดังกล่าวยังไม่มีใครศึกษา และคาดว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงเป็นที่มาของบทความวิจัยเรื่อง "นโยบายการสร้างนักกีฬาจีน"

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีนในยุคผู้นำตั้งแต่ พ.ศ. 2540 ถึงปัจจุบัน
- 2.2 เพื่อศึกษาชีวิตการเป็นนักกีฬาจีน

3. ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน และชีวิตการเป็นนักกีฬาจีน โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

- 3.1 ขอบเขตเวลาในการศึกษา คือ ศึกษา นโยบายการสร้างนักกีฬาจีนของรัฐบาลจีนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ถึงปัจจุบัน
- 3.2 ขอบเขตประชากรในศึกษา คือ กรณีศึกษานักบาสเกตบอล เหยา หมิง

4. วิธีการศึกษา

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน ว่ามีการกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติอย่างไร และศึกษาชีวิตการเป็นนักกีฬาของนักกีฬาจีนในแต่ละช่วงเวลา ตั้งแต่ก่อนและหลังเป็นนักกีฬาว่าเป็นอย่างไร

4.1 การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลการกำหนดนโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน และประวัติ หรือข้อมูลนักกีฬา จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

4.1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือ บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือเรื่อง ปραกฏการณ์เหนือการแข่งขันกีฬา โอลิมปิกปักกิ่ง“2008”

4.1.2 สื่อมัลติมีเดีย ได้แก่ บทความวิชาการ ข่าวสารข้อมูล เช่น บทความวิชาการ ออนไลน์เรื่อง รากฐานการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้การเป็น“ ”มหาอำนาจทางการกีฬาของเอเชียและของโลก

4.2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสมรรถภาพทางร่างกายและการฝึกกีฬา

4.2.1 สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) หมายถึงความสามารถของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดี นั้นจะสามารถประกอบกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างกระฉับกระเฉง โดยไม่เหนื่อยล้า จนเกินไปและยังมีพลังงานสำรองมากพอสำหรับกิจกรรมนันทนาการหรือกรณีฉุกเฉิน ในปัจจุบัน นักวิชาชีพด้านสุขศึกษาและพลศึกษาได้เห็นพ้องต้องกันว่า สมรรถภาพทางกายสามารถจัดกลุ่มได้ เป็นสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Health - Related Physical Fitness) และสมรรถภาพกลไก (Motor Fitness) หรือสมรรถภาพเชิงทักษะปฏิบัติ (Skill - Related Physical Fitness)

(1) สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ (Health – Related Physical Fitness)

ความสามารถของระบบต่าง ๆ ในร่างกายประกอบด้วย ความสามารถเชิง สรีรวิทยาต่าง ๆ ที่ ช่วยป้องกันบุคคลจากโรคที่มีสาเหตุจากภาวะ การขาดการออกกำลังกาย นับเป็นปัจจัยหรือตัวบ่งชี้ สำคัญของการมีสุขภาพดี ความสามารถหรือสมรรถนะเหล่านี้สามารถปรับปรุงพัฒนาและคงสภาพ ได้ โดยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพมีองค์ประกอบดังนี้

(ก) องค์ประกอบของร่างกาย (Body Composition) ตามปกติแล้วใน ร่างกายมนุษย์ ประกอบด้วย กล้ามเนื้อ กระดูก ไขมัน และส่วนอื่น ๆ แต่ในส่วนของสมรรถภาพ ทางกายนั้นหมายถึง สัดส่วนปริมาณ ไขมันในร่างกายกับมวลร่างกายที่ปราศจากไขมัน โดยการวัด ออกมาเป็นเปอร์เซ็นต์ไขมัน (% fat) ด้วยเครื่อง

(ข) ความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด (Cardio respiratory Endurance)

หมายถึง สมรรถนะเชิงปฏิบัติของระบบไหลเวียนเลือด (หัวใจ หลอดเลือด) และระบบหายใจในการลำเลียงออกซิเจนไปยังเซลล์กล้ามเนื้อ ทำให้ร่างกายสามารถยืนหยัดที่จะทำงานหรือออกกำลังกายที่ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่เป็นระยะเวลายาวนานได้

(ค) ความอ่อนตัวหรือความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง พิสัยของการ

เคลื่อนไหวสูงสุดเท่าที่จะทำได้ของข้อต่อหรือกลุ่มข้อต่อ

(ง) ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) หมายถึง

ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อ ในการหดตัวซ้ำ ๆ เพื่อต้านแรงหรือความสามารถในการคงสภาพการหดตัวครั้งเดียวได้เป็นระยะเวลายาวนาน

(จ) ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) หมายถึง ปริมาณ

สูงสุดของแรงที่กล้ามเนื้อมัดใดมัดหนึ่งหรือกลุ่มกล้ามเนื้อสามารถออกแรงต้านทานได้ ในช่วงการหดตัว ๑ ครั้ง

(2) สมรรถภาพกลไก (Motor Fitness) หรือ สมรรถภาพเชิงทักษะปฏิบัติ (Skill –

Related Physical Fitness) ความสามารถของร่างกายที่ช่วยให้บุคคลสามารถประกอบกิจกรรมทางกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นกีฬาได้ดีมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

(ก) ความคล่อง (Agility) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทาง

เคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วและสามารถควบคุมได้

(ข) การทรงตัว (Balance) หมายถึง ความสามารถในการรักษาจุดของ

ร่างกายเอาไว้ได้ทั้งในขณะที่อยู่กับที่และเคลื่อนที่

(ค) การประสานสัมพันธ์ (Co-ordination) หมายถึง ความสามารถในการ

เคลื่อนไหวได้อย่างราบรื่น กลมกลืน และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการทำงานประสาน สอดคล้องกันระหว่างตา - มือ - เท้า

(ง) พลังกล้ามเนื้อ (Power) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อส่วนหนึ่ง

ส่วนใดหรือหลาย ๆ ส่วนของร่างกายในการหดตัวเพื่อทำงานด้วยความเร็วสูง แรงหรืองานที่ได้เป็นผลรวมของความแข็งแรงและความเร็วที่ใช้ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เช่น การยืนอยู่กับที่ กระโดดไกล การทุ่มน้ำหนัก เป็นต้น

(จ) เวลาปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction time) หมายถึง ระยะเวลาที่ร่างกายใช้ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ เช่น แสง เสียง สัมผัส

(ฉ) ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

4.2.2 สมรรถภาพเฉพาะด้านที่สำคัญและต้องการสำหรับนักกีฬาแต่ละประเภท ประกอบด้วย

- (1) พลังระเบิด (Explosive Power)
- (2) กำลังความเร็ว (Power Speed)
- (3) การปรับเร่งความเร็ว (Acceleration Speed)
- (4) ความเร็วสูงสุด (Maximum Speed)
- (5) ความเร็วอดทน (Speed Endurance)
- (6) ความแข็งแรง (Strength)
- (7) ความอดทน (Endurance)
- (8) ปฏิบัติการเคลื่อนไหว (Movement Time)
- (9) การประสานงาน (Co-ordination)
- (10) ความอ่อนตัว (Flexibility)
- (11) ความคล่องแคล่วว่องไว (Agility)
- (12) ความแม่นยำ (Accuracy)
- (13) การทรงตัว (Balance)

4.2.3 วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำคัญ คือ

(1) กายวิภาคศาสตร์: โครงสร้างของร่างกาย ตำแหน่งอวัยวะ กล้ามเนื้อ กระดูก ข้อต่อ เอ็น ฟังฟืด ฯลฯ

(2) สรีรวิทยา :หน้าที่การทำงานของระบบ อวัยวะต่างๆ ระบบพลังงานที่ใช้ในการเคลื่อนไหวร่างกาย ผลของการฝึกที่มีต่อร่างกาย อัตราการเต้นของชีพจร ฯลฯ

(3) ชีวกลศาสตร์ :แรงที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการเคลื่อนไหวอย่างมีประสิทธิภาพ

(4) หลักการฝึกซ้อม:รูปแบบวิธีการฝึก ความหนัก ความนาน ความบ่อย เวลาพักระหว่างช่วงการฝึก ขั้นตอนการฝึก ระยะเวลาในการฝึกแต่ละช่วง

(5) จิตวิทยาการกีฬา:การถ่ายทอดและสื่อความหมาย การสร้างแรงจูงใจ การฝึกสมาธิ ฝึกควบคุมอาการตื่นเต้น ฝึกจินตภาพ หรือ การสร้างภาพในใจ ฯลฯ

(6) โภชนาการ:ประเภทของอาหารที่ควรรับประทานในแต่ละช่วงเวลาของการฝึกซ้อม พลังงานที่ได้จากอาหารแต่ละประเภท อาหารเสริมและคุณค่าที่มีต่อร่างกาย

(7) กีฬาเวชศาสตร์:วิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสภาพร่างกายหลังการบาดเจ็บ

(8) การวิเคราะห์การเคลื่อนไหว :ศึกษากลไกการเคลื่อนไหวของร่างกาย มุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อและข้อต่อ ลักษณะแนวแรงที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนไหว

(9) การจัดสร้างเครื่องมือและอุปกรณ์การฝึก :เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.2.4 องค์ประกอบสำคัญในการวางแผนการฝึกซ้อมกีฬา

- (1) ระยะเวลาในการฝึกซ้อม
- (2) ความต้องการเฉพาะด้านของกีฬาประเภทนั้น
- (3) สมรรถภาพและประสบการณ์ทางด้านกีฬาของผู้เข้ารับการฝึก
- (4) อายุหรือวุฒิภาวะของผู้เข้ารับการฝึก
- (5) ความพร้อมด้านสถานที่และอุปกรณ์
- (6) สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ
- (7) ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีทางสังคม

4.2.5 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการฝึก เทคนิคและทักษะกีฬา คือ

(1) ความพร้อมทางด้านร่างกาย อายุ รูปร่าง สัดส่วนของนักกีฬาที่จะเข้ารับการศึกษา มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับชนิดและประเภทกีฬาที่จะทำการฝึก

(2) การจัดรูปแบบและขั้นตอนการฝึก ควรเริ่มจากง่ายไปหายาก จากเบาไปหาหนัก และ จากช้าไปหาเร็ว ไม่ควรเร่งรัดข้ามขั้นตอนการฝึก

(3) ไม่ควรฝึกเทคนิคทักษะ เมื่อร่างกายนักกีฬามีความเมื่อยล้า อ่อนเพลีย หรือ หดแรง

4.2.6 การวิเคราะห์เพื่อจัดเตรียมโปรแกรมการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬา มีองค์ประกอบสำคัญที่จะต้องพิจารณาเพื่อวางแผน ดังนี้

(1) กิจกรรมการเคลื่อนไหวของประเภทกีฬาที่ต้องฝึกซ้อมแข่งขัน มีรูปแบบการเคลื่อนไหวและเทคนิคทักษะที่สำคัญอะไรบ้าง

(2) กล้ามเนื้อและอวัยวะส่วนใดของร่างกายที่ต้องทำหน้าที่ออกแรงเพื่อการเคลื่อนไหวมากที่สุดและรองลงไป

(3) สมรรถภาพทางกายด้านใดที่มีความสำคัญที่สุดและรองลงไป

(4) พลังงานรูปแบบใดที่จำเป็นต้องใช้ในการเคลื่อนไหวมากที่สุดและรองลงไป

(5) เครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีการฝึกแบบใด ที่จะมีส่วนช่วยเสริมให้นักกีฬามีขีดความสามารถและสมรรถภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในเวลาแข่งขัน

4.2.7 องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย Components of Fitness

(1) ความเร็ว (Speed)

(2) ความแข็งแรง (Strength)

(3) ความอดทน (Stamina)

(4) ความอ่อนตัว (Supremes)

4.2.8 องค์ประกอบพื้นฐานของสมรรถภาพทางกีฬา Basic Component of Sports

Fitness

- (1) Cardio – Respiratory Endurance
- (2) Muscular Endurance
- (3) Muscular Strength
- (4) Muscular Speed
- (5) Flexibility

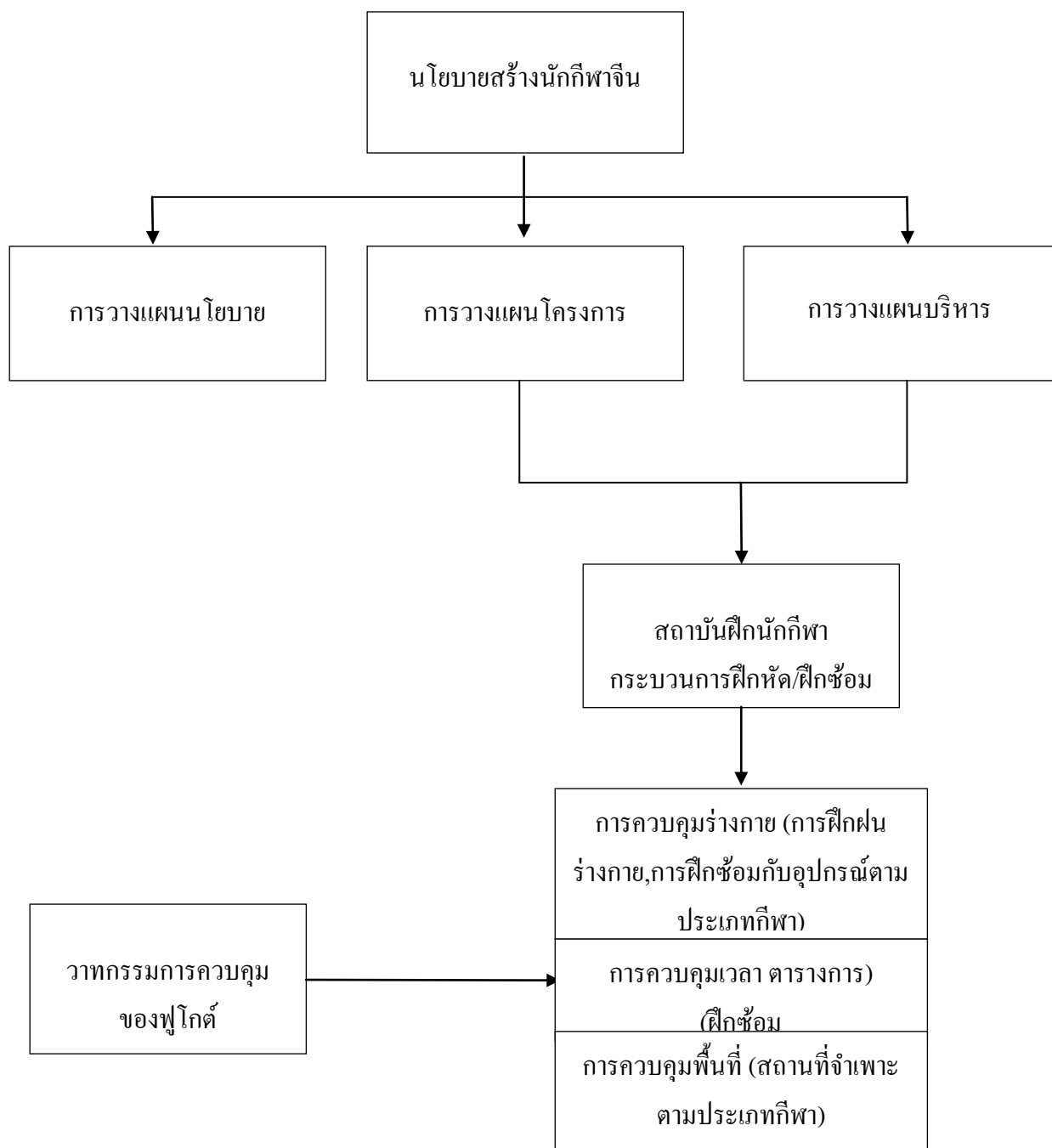
จากบทความดังกล่าวข้างต้น ทำให้เราทราบถึงการเป็นนักกีฬาว่าต้องมีสมรรถภาพทางกายทั้งแบบเพื่อสุขภาพ และแบบกลไกหรือเชิงทักษะปฏิบัติ โดยสมรรถภาพทั้งสองแบบมีองค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งยังกล่าวถึงการฝึกซ้อมกีฬาที่จะให้ผลการเล่นกีฬาประสบความสำเร็จได้ ต้องมีองค์ประกอบความพร้อมและความเหมาะสมด้านต่างๆ เช่นระยะเวลาในการฝึกซ้อม ความพร้อมด้านสถานที่และอุปกรณ์

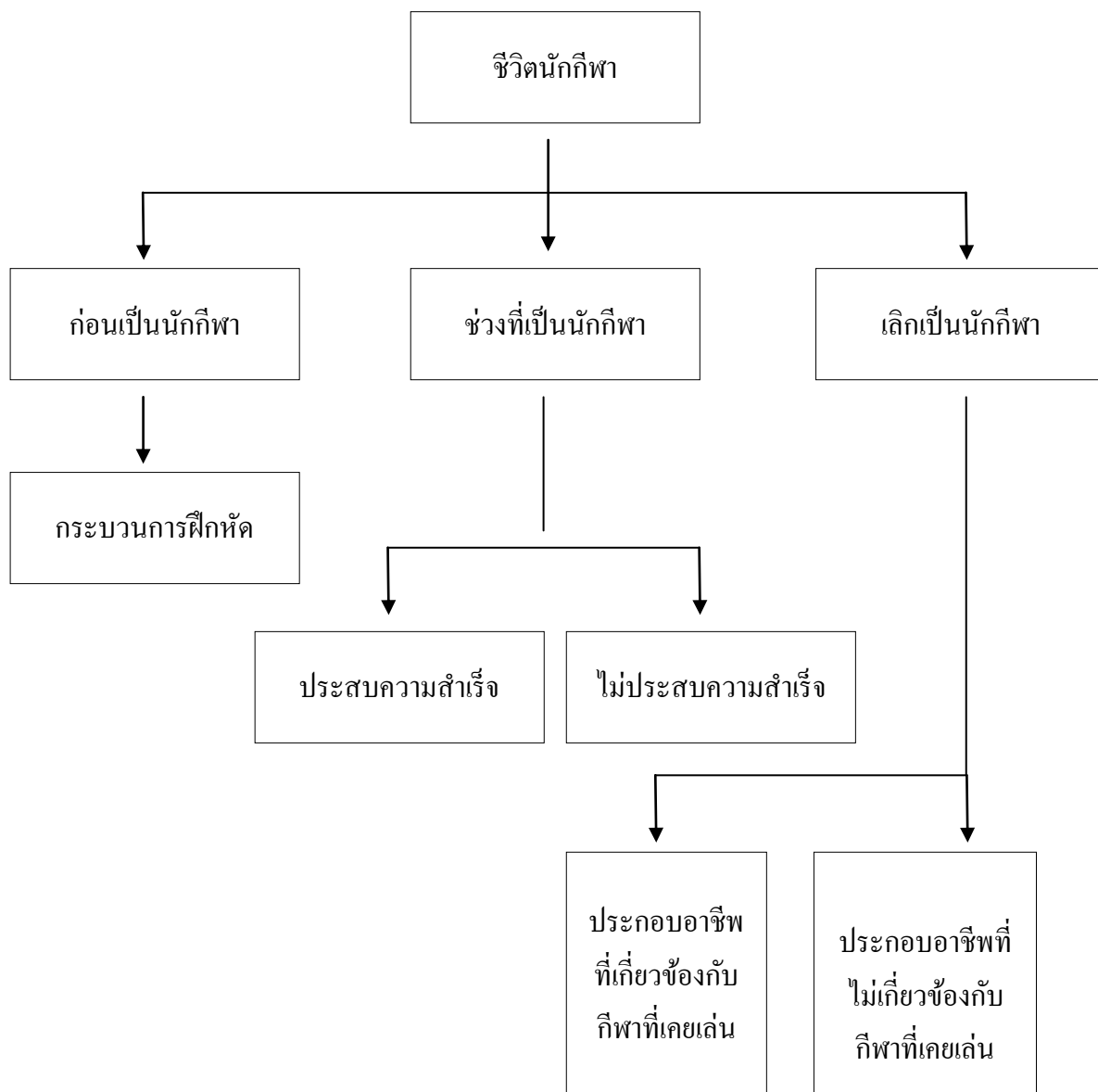
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล/กรอบความคิดในการวิเคราะห์

ใช้กรอบความคิดเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

4.3.1 กรอบความคิดในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

4.3.2 กรอบความคิดในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 5.1 ทราบถึงนโยบายในการสร้างนักกีฬาเงินของรัฐบาลจันตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ถึงปัจจุบัน
- 5.2 ทราบถึงชีวิตการเป็นนักกีฬาเงินในช่วงต่างๆของชีวิตนักกีฬา
- 5.3 เรียนรู้ถึงการจัระบบความคิด กระบวนการคิดวิเคราะห์ และการเขียนอย่างเป็นระบบ เพื่อการอ่านอย่างเข้าใจ

บทที่ 2

เอกสารและบทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดถือ บทความวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือและอินเทอร์เน็ตเป็นหลักในการทบทวนวรรณกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และสามารถจัดแบ่งเนื้อหาในการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

1. แนวความคิด
2. บทความวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิด

แนวความคิดที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์การกำหนดนโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน ได้แก่ แนวความคิด การวางแผนนโยบายกับการวางแผนพัฒนาประเทศและแนวความคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ขั้นตอนการฝึกซ้อมของนักกีฬา ได้แก่ แนวความคิด "อำนาจเหนือร่างกาย"(bio power) ของ Michel Foucault

1.1 แนวความคิด "การวางแผนนโยบายกับการวางแผนพัฒนาประเทศ"

การวางแผนพัฒนาประเทศ คือ การมองอนาคตและกะการณ์ไปล่วงหน้าหลายๆปี เพื่อที่จะดำเนินกิจการของรัฐให้ได้ผลสนองต่อความต้องการที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคมไปในทิศทางและลักษณะที่ต้องการ เพื่อที่จะให้บรรลุเจตนารมณ์นี้จำเป็นจะต้องมีหลักการและกระบวนการในการทำงานเป็นการเฉพาะหลายประการ อาทิ (1) การพิจารณาล่วงหน้าถึงเป้าหมายของสิ่งที่ต้องการที่จะบรรลุถึง (2) สภาพการณ์แวดล้อมในด้านต่างๆ ของประเทศที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้และวิธีการที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น (3) การพิจารณาเลือกแนวทางซึ่งได้แก่กลวิธีและเทคนิควิธีการที่จะดำเนินการเป็นขั้นตอน และตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และ (4) การพิจารณาจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของรัฐเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามแนวทางที่ได้เลือกและกำหนดไว้ ให้ได้สัดส่วนอย่างพอเพียงและถูกต้องตามจังหวะและการเวลา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานซึ่งอาจจะประกอบด้วยหลายงานหลายด้านต่างสนับสนุนซึ่งกันและกันก่อให้เกิดผลตามเป้าหมาย

แผนพัฒนาประเทศโดยทั่วไป ประกอบด้วย แนวความคิดในการพัฒนา เป้าหมายในการพัฒนา และแนวทางในการพัฒนา (ซึ่งได้แก่กลวิธี แผนงาน และโครงการ) ซึ่งสร้างมาเพื่อสอดคล้องรับช่วงกันตามลำดับ เพื่อถ่ายทอดความคิดอ่านที่มีอยู่ไปสู่การปฏิบัติจัดทำ

การวางแผนพัฒนาประเทศให้สมบูรณ์นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนหลายขั้นตอนจากแนวความคิดเป็นส่วนรวม ถ่ายทอดไปจนถึงการปฏิบัติจัดทำเฉพาะอย่าง การวางแผนพัฒนาที่สมบูรณ์นั้นหมายความถึงความพยายามและความสามารถในการที่จะผลิตผลงานที่กลไกของรัฐทุกส่วนสนองตอบต่อเป้าหมายของการพัฒนาอย่างเป็นเอกภาพ ดังนั้นเมื่อจะดำเนินการวางแผน สิ่งที่ต้องทำก่อนอื่นใด ก็คือ การกำหนดเป้าหมายให้เป็นจุดร่วมในการพัฒนาเสียก่อนเพื่อให้เป็นศูนย์รวมในการที่จะยึดเหนี่ยวการดำเนินงานของทุกหน่วยงานโดยเฉพาะหน่วยราชการ

หลังจากได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนา (ในที่นี้หมายความว่าให้ครอบคลุมได้ทั้งคำว่า objective และ target) แล้ว ก็จะมาถึงขั้นตอนของการพิจารณาแนวทางในการที่จะกระทำให้บรรลุผลตามเป้าหมายนั้น แนวทางที่จะคิดขึ้นมาในขั้นแรกนี้ เรียกว่า นโยบาย (policy) และเป็นหน้าที่ของหน่วยงานในระดับสูงที่รับผิดชอบในการวางแผนพัฒนานั้น จะต้องกำหนดขึ้นมาก่อน ต่อจากนั้นหน่วยงานหน่วยรองๆ ก็จะรับนโยบายนั้นไปให้หน่วยงานย่อยในบังคับบัญชาของตนจัดทำกิจกรรมต่างๆซึ่งก่อนที่จะมีการจัดทำนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนอีก 2 ระดับ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของงานและเพื่อจัดทรัพยากรและเวลาให้แก่กิจกรรมที่จะต้องดำเนินงานให้เหมาะสม ดังนั้นระดับของการกำหนดแนวทางในการพัฒนาและการดำเนินงาน จึงมี 3 ระดับคือ (1) การวางแผนนโยบาย (Policy Planning) (2) การวางแผนโครงการ (Program and Project Planning) (3) การวางแผนบริหาร (Administrative Planning) ตามลำดับ

(1) การวางแผนนโยบาย การวางแผนนโยบาย คือ การกำหนดแนวทางหรือทิศทางหลักของการพัฒนาที่หน่วยงานในระดับสูงต้องการจะใช้เป็นเครื่องชี้นำให้หน่วยงานในระดับรองได้ถือปฏิบัติโดยยึดเอาข้อความที่หน่วยงานในระดับสูงกำหนดให้ขึ้นเป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานและโครงการของตน

(2) การวางแผนโครงการ การวางแผนโครงการนั้น โดยปกติแล้วเป็นหน้าที่ของหน่วยงานในระดับกรมและกอง ซึ่งรับผิดชอบงานในด้านแต่ละแขนงของกระทรวง หน่วยงานเหล่านี้มีหน้าที่แปลความหมาย หรือถ่ายทอดเอาแนวความคิดซึ่งหน่วยเหนือของตนกำหนดไว้ มาจัดทำในรูปแบบของแผนงานและโครงการ อันแสดงรายละเอียดของกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ ขอบเขตและขนาดของงานที่จะกระทำช่วงระยะเวลาใดระยะหนึ่ง วิธีการที่จะดำเนินการ ปริมาณทรัพยากรในด้านต่างๆที่ต้องการกำหนดระยะเวลาการทำงาน เงื่อนไขในการปฏิบัติงาน และผู้ที่รับผิดชอบในงานเรื่องนั้นๆ การจัดแผนระดับโครงการนี้ อาจจะกระทำเป็นรายโครงการ (project) ที่ต่างสนองตอบต่อนโยบาย หรือรวมหลายโครงการที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดเข้าเป็นแผนงาน (program) ด้วยก็จะยิ่งดี เพราะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของมาตรการต่างๆนี้ว่าเป็นไปอย่างไรด้วย

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำแผนระดับโครงการนี้ มักจะเป็นพวกข้าราชการหรือนักวิชาการ (technocrats) เฉพาะแขนง ซึ่งรับผิดชอบในวานด้านนั้นๆ โดยตรง และมีความรู้ลึกซึ้งในเนื้อหาและเทคนิควิธีการดำเนินงานในด้านนั้นๆ ว่ามีอยู่อย่างไร นักบริหารที่ไม่ได้มีความรู้ในแขนงงานที่ตนดำรงตำแหน่งนั้นจะอยู่ในฐานะลำบาก และอาจต้องมอบหน้าที่ให้นักวิชาการผู้ได้บังคับบัญชาที่จะคิดอ่านจัดทำแผนงานและโครงการแทน ส่วนหน่วยงานที่ยังขาดนักวิชาการหรือผู้ที่ได้ศึกษาและมีความชำนาญในด้านนั้นมาโดยตรงก็ย่อมมีปัญหามากในการที่จะจัดเตรียมโครงการนี้ขึ้นไปปรับกับนโยบายที่หน่วยงานด้านเหนือได้กำหนดขึ้นไว้

เมื่อได้วางแผนโครงการแล้ว เราจะทราบได้โดยแน่นอนว่า มีงานอะไรบ้างที่จะต้องมีการจัดทำเพื่อสนองนโยบายที่ได้กำหนดไว้แล้ว และจะใช้เงินงบประมาณเท่าใด จะทำเมื่อใด จะต้องใช้คนประเภทไหน จำนวนเท่าใด ทำให้สะดวกแก่การคาดการณ์และการติดต่อประสานกันระหว่างหน่วยงานเบื้องบนกับหน่วยงานเบื้องล่าง และระหว่างหน่วยงานข้างเคียงซึ่งต้องทำร่วมกันอีกด้วย

(3) การวางแผนบริหาร การวางแผนบริหาร เป็นเครื่องมือในการทำงานของนักบริหารในชั้นตอนหนึ่ง โดยเฉพาะสำหรับนักบริหารผู้เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติงาน การวางแผนบริหารมีลักษณะคล้ายคลึงกับการวางแผนโครงการ แต่มีลักษณะละเอียดกว่า คือ จะต้องมีการ

กำหนดประเภทและชนิดของงานที่จะต้องมีการลงมือทำให้ละเอียดพอเพียง การกำหนดขั้นตอนในการทำงานนั้น การกำหนดระยะเวลาที่จะใช้ในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนหนึ่งๆ และการกำหนดการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานเป็นระยะๆ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการกระจายงานออกเป็นแต่ละขั้นตอนตามความสำคัญก่อนหลัง การมอบอำนาจหน้าที่รวมทั้งกำหนดเวลาที่ผู้รับผิดชอบจะใช้ทำ และทรัพยากรที่จะต้องนำมาใช้ในแต่ละขั้นตอนให้รับกัน เพื่อให้เกิดความแน่นอนว่างานนั้น จะกระทำเสร็จทันเวลาและมีคุณภาพ

การวางแผนบริหารกระทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือของนักบริหารในการที่จะกระทำที่ได้รับมอบหมายนั้นให้แล้วเสร็จทันกำหนดเวลาภายใต้ทรัพยากรและความต้องการอื่นๆ ที่หน่วยเหนือได้กำหนดมาให้ เป็นเครื่องมือในการกำหนดงานให้ผู้ที่ต้องรับผิดชอบแต่ละคนแต่ละหมู่และแต่ละเหล่าปฏิบัติจัดทำ เป็นเครื่องมือในการกระจายการทำงานให้เหมาะสมแก่ช่วงระยะเวลาเป็นระยะ หลังจากนั้นก็ใช้เป็นเครื่องมือสั่งงาน ประสานงาน ติดตามและการควบคุมผลงาน การวางแผนบริหารมักจะประกอบด้วยตารางกำหนดเวลาทำงานหนึ่งเวลาใด ใครจะต้องทำอะไร และจะใช้เวลาทำงานได้นานเท่าใด ทั้งนี้เพราะต้องการให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการทำงานอย่างอื่น โดยมีให้ต้องเสียเวลาว่างเปล่าด้วย (ชาติยา วรรณสูตร, บรรณาธิการ 2526 : 71)

จากแนวความคิดเรื่อง “การวางแผนนโยบายกับการวางแผนพัฒนาประเทศ” ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เมื่อนำมาศึกษาการกำหนดนโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีนแล้ว ทำให้เห็นว่ารัฐบาลจีนนั้นมีการวางแผนนโยบายและเป้าหมายของกีฬาภายในประเทศ รวมถึงการวางแผนงบประมาณที่จะใช้จ่ายในโครงการ โดยมีการกระจายอำนาจให้แก่หน่วยงานที่อยู่รองลงมาในการนำนโยบายไปปฏิบัติในรูปแบบโครงการ และมอบอำนาจในการวางแผนบริหารให้แก่หัวหน้าหน่วยงานต่างๆ

1.2 แนวความคิด Bio power (Michel Foucault)

ฟูโกต์ผู้จุดประกายแนวคิด “governmentality” นักวิชาการไทยบางท่าน เช่น อัมพร ชำรงลักษณะ ได้ให้ความหมายของคำว่า “governmentality” เป็นภาษาไทยไว้ว่า การปกครองจิต“ มาจากการผสมผสานระหว่างคำว่า ”การปกครองด้วยจิตวิญญาณ“ โดยได้อธิบายไว้ว่า ”วิญญาณ ”ปกครอง“(govern) และ ”จิตใจ“(mental) ซึ่งแสดงให้เห็นการใช้อำนาจของผู้ปกครองใน

ระดับมหภาค ทางความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองคือรัฐและผู้ใต้ปกครองผ่านระบบการสร้างวินัย โดยผ่านสถาบันสาธารณะต่างๆ เช่น โรงเรียนและวัด เป็นต้น โดยระบบการสร้างวินัยดังกล่าวเป็นตัวก่อรูปทางความคิดและควบคุมความประพฤติให้ออกมาในรูปแบบเดียว หล่อหลอมผู้คนเหล่านี้จนกระทั่งเกิดการยอมรับทางจิตใจ (ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐและการครอบงำจิตใจคนในระดับจุลภาค) ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นเรื่องปกติ ไม่เกิดการตระหนักหรือรู้สึกแตกต่างและต่อต้านระบบทางความคิดและการประพฤติปฏิบัติที่ครอบงำอยู่

อีกความหมายหนึ่งในภาษาไทยที่แปล “governmentality” ของ ประโยชน์ ส่งกลิ่น ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการบริหารจัดการในรูปแบบของวินัย โดยผ่าน “การบริหารจัดการชีวิต” เทคนิคกลไกของความเป็นเหตุผล การควบคุม ตรวจสอบ สอดส่องของรัฐต่อประชาชน และการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างอำนาจและความรู้ หรือ “ชีวอำนาจ”(bio power)

สาระสำคัญของแนวคิดเรื่องชีวอำนาจ (bio power) ก็คือการจัดระเบียบร่างกายมนุษย์ โดยผ่านสถาบันทางสังคมแบบต่างๆ และการควบคุมประชาชนจำนวนมากในรูปแบบของประชากร (population) ไม่ใช่การบริหารจัดการอาณาเขต (territorial) อย่างที่ผ่านมา ชีวอำนาจจึงเป็นอำนาจที่ทำให้ชีวิตและกลไกของชีวิตกลายเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการบริหารจัดการจากรัฐพร้อมกับทำให้อำนาจและความรู้กลายเป็นพลังในการเปลี่ยนแปลง ควบคุมชีวิตมนุษย์ ชีวิตมนุษย์กลายเป็นวัตถุทางการเมือง และการเป็นประเด็นต่อสู้ทางการเมืองที่สำคัญ ดังนั้นชีวอำนาจจึงเป็นอำนาจในระดับจุลภาค (micro power) ที่จัดการกับชีวิตในระดับรากฐาน และ การบริหารจัดการ “หรือ” “ชีวิตgovernmentality” เป็นเรื่องของการจัดการในระดับพื้นฐานที่สุดและเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตประจำวันของประชาชนมากที่สุด เป็นการบริหารจัดการที่แทบมองไม่ออกเลยว่าเป็นการบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นการกระทำที่สร้างผ่านความรู้และความจริงในเรื่องนั้นๆ (ยศ สันตสมบัติ 2551 : 71)

ฟูโกต์สรุปว่าสังคมสมัยใหม่เป็นสังคมเชิงวินัย โดยมีแบบแผนมาจากวินัยของทหาร ลูก หรือโรงพยาบาลนั้น มุมมองเรื่องความสัมพันธ์อำนาจ-ความรู้ของฟูโกต์ ได้เปิดมิติใหม่ในความเข้าใจของเราต่อสังคมยุคโมเดิร์นได้ดียิ่งขึ้นอย่างมาก

ฟูโกต์เสนอว่าในสังคมยุโรปสมัยใหม่ได้เกิดกระบวนการควบคุมคนที่สำคัญขึ้นมาอย่างหนึ่ง นั่นคือการสร้างวินัย ในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 และขยายตัวกว้างขวางอย่างมากใน

ในศตวรรษที่ 19 การสร้างวินัยให้กับร่างกายและสิ่งอื่น ๆ เกิดขึ้นกับกองทัพและขยายมาสู่ระบบการคุมขังในคุก โรงพยาบาล โรงเรียน สถานข้าราชการ โรงงานอุตสาหกรรม จนบางครั้งมีคนเรียกสังคมยุโรปในช่วงนี้ว่าสังคมแบบคุก (carceral society)

วินัยจึงเป็นการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นกรรมหรือกลายเป็นวัตถุที่ถูกคัดแปลงเปลี่ยนแปลงมากที่สุด และที่จริงมันเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ระบบทุนนิยมอุตสาหกรรมสมัยใหม่เกิดขึ้นได้ มันทำให้ระบบกองทัพสมัยใหม่เกิดขึ้นได้ วินัยยังหมายรวมถึงวินัยทางด้านสุขภาพอนามัย การเข้าโบสถ์ การอยู่ในกรอบศีลธรรมของประชากร ซึ่งโดยรวมแล้วก็เท่ากับว่ามันทำให้รัฐสมัยใหม่เกิดขึ้นได้

วินัยไม่ใช่สถาบันแต่เป็นเทคนิคแห่งอำนาจแบบใหม่ ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง มันไม่ได้เข้ามาแทนที่อำนาจแบบต่างๆ แต่เข้ามาครอบงำอำนาจตำรวจ คุก แพทย์ โรงพยาบาล ครู พระ ข้าราชการนายทุน ฯลฯ จึงเท่ากับว่ามันเชื่อมโยงอำนาจต่างๆ เหล่านี้เข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ และทำงานแม้กับสิ่งเล็กที่สุดหรือห่างไกลที่สุดได้ (ธีรยุทธ บุญมี 2557 : 185)

ผู้วิจัยอ่านงาน ของ สายพิณ ศุพุทธร ”คุกกับคน อำนาจและการต่อต้านขั้วขึ้น“ “ มงคล ซึ่งใช้กรอบความคิดอำนาจที่กระทำต่อร่างกาย หรือ ชีวอำนาจ ”(bio power) ในการอธิบายอำนาจที่กระทำต่อร่างกายที่เกิดขึ้นในคุก กล่าวว่า ใน ค.ศ. 1790 คุกกลายเป็น สถาบันเบ็ดเสร็จ “เต็ดขาด(total; institution) ในแง่ที่อาชญากรทั้งหลายถูกแยกเต็ดขาดจากสังคมโดยรวม ให้อยู่ในสถานกักกันซึ่งปิดมิดชิด ไม่มีการติดต่อกับโลกภายนอก และบริหารจัดการโดยกลุ่มคนซึ่งได้รับอำนาจเต็ดขาด ปราศจากการแทรกแซงจากอำนาจภายนอก ให้เปลี่ยนอาชญากรประเภทต่างๆ ให้เป็นพลเมืองที่รู้จักหน้าที่ของตน และเป็นแรงงานที่สามารถเข้าสู่ระบบการผลิตได้หลังจากออกจากคุก โดยการฝึกสอน ฝึกหัด และสอดส่องดูแลอย่างใกล้ชิด การกระเช่นนี้ได้ จำเป็นต้องมีกลไกเชิงอำนาจหรือเครื่องมืออย่างใหม่ ซึ่งมีลักษณะเบ็ดเสร็จ เต็ดขาดและทำงานอย่างต่อเนื่อง ฟูโกต์เรียกเครื่องมือนี้ว่าเทคโนโลยีการสร้างวินัย (disciplinary technology) ซึ่งสามารถนำไปใช้ซึ่งสามารถนำไปใช้ในสถาบันอื่นที่ไม่ใช่คุกได้ เช่นค่ายทหาร โรงเรียน โรงพยาบาล ตำรวจ เป็นต้น และเทคโนโลยีการสร้างวินัย เมื่อเกิดหรือถูกสร้างขึ้นมาแล้ว ก็ได้เข้าไปแทนที่กลไกเชิงอำนาจชนิดอื่น สิ่งที่ยืนยันก็คือเข้าไปฉายใช้ ครอบครอง และเชื่อมโยงกลไกอำนาจเดิมเข้าด้วยกัน เพื่อขยายขอบเขตของปฏิบัติการเชิงอำนาจ เพิ่มประสิทธิภาพ และที่สำคัญที่สุดคือทำให้อำนาจครอบงำแผ่

ขยายครอบคลุม กระทบต่อหน่วยสังคมเล็กๆ ซึ่งอยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางของอำนาจมากได้อย่างทั่วถึงและเบ็ดเสร็จยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น กลไกอำนาจมีทั้งแบบเดิมและแบบใหม่ ความแตกต่างของกลไกอำนาจแบบเดิมกับแบบใหม่ อยู่ที่กลไกอำนาจแบบใหม่ให้ความสนใจและมุ่งกระทำต่อร่างกายของมนุษย์มากกว่าธรรมชาติและผลผลิตอันเกิดจากธรรมชาติ เป็นกลไกที่มีระเบียบวิธีการละเอียดซับซ้อนและทำงานอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่กลไกอำนาจแบบเก่าทำงานผ่านระบบสัญลักษณ์ (เช่น พิธีกรรมต่างๆ) และเรียกร้องผลผลิตทางเศรษฐกิจและทรัพย์สินจากผู้ใต้ปกครองหรือผู้ที่ถูกอำนาจนั้นครอบงำ (เช่น การเรียกเก็บภาษี ส่วย การแข่งขันหรือยึดทรัพย์สินของผู้ใต้ปกครอง) กลไกแบบใหม่เริ่มปฏิบัติการในภาคการผลิตและการบริการ สิ่งที่กลไกแบบใหม่สนใจคือ แรงงานและเวลาเพื่อป้อนเข้าสู่ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้ กลไกแบบใหม่จึงต้องให้ความสนใจและมุ่งกระทำต่อร่างกาย พฤติกรรม ทักษะและวิถีชีวิตของคน เป็น ศิลปะการ“จัดการร่างกายมนุษย์(an art of the human body) ได้ให้ร่างกายที่ทั้งแข็งแรง เชื้อเพลิง และมีประโยชน์ เขาเห็นว่าเทคโนโลยีการสร้างวินัยไม่ได้เกิดขึ้นในคุกเป็นแห่งแรก หากแต่คุกอาจจะเป็นสถาบันที่เราจะเห็นการทำงานของเทคโนโลยีดังกล่าวได้ชัดเจนที่สุด

กลไกหรือเทคโนโลยีนี้ทำงานผ่านร่างกายมนุษย์อย่างไร แม้ความพยายามควบคุมพฤติกรรมความประพฤติของมนุษย์จะมีอะไรใหม่ๆ แต่สิ่งที่ทำให้การควบคุมแบบใหม่กับแบบเดิมต่างกันคือรูปแบบของการควบคุม (form of control) โดยในเบื้องต้นสุด ร่างกายของมนุษย์จะถูกมองอย่างแยกส่วน เช่น เป็นแขน ขา ลำตัว ศีรษะ จากนั้นจึงฝึกหัดและฝึกฝนร่างกายส่วนต่างๆ ให้ทำหน้าที่เฉพาะอย่างเพื่อให้การเคลื่อนไหวของร่างกายสอดคล้องประสานให้ประสิทธิผลสูงสุดในการผลิต การทำเช่นนี้ได้สิ่งที่จะต้องทำควบคู่กันไปคือลดหรือลบความหมายเชิงสัญลักษณ์ผูกพันกับร่างกายและส่วนต่างๆ ของร่างกายให้น้อยที่สุด กระทั่งไม่มีเหลือเลย การนำตัวอาชญากรมาไว้ในคุกจึงเป็นการปิดจากร่างกายในฐานะบทเรียนเพื่อสั่งสอนบทเรียนเชิงอำนาจหรือศีลธรรม เพราะ ณ บัดนี้ร่างกายมนุษย์คือวัตถุที่ที่จะต้องถูกรื้อแล้วประกอบสร้างขึ้นมาใหม่

การฝึกหัด/ฝึกฝนและประกอบสร้างร่างกายขึ้นมาใหม่จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยังต้องมีมิติของการจัดการเวลาและพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะการทำร่างกายให้เชื่อเป็นกระบวนการที่ต้องผ่านการจัดตารางเวลาให้ร่างกายปฏิบัติงาน และตารางเวลานั้นต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องยาวนานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การจัดพื้นที่ก็มีความสำคัญไม่แพ้กัน อาชญากรซึ่ง

ถูกจำแนกตามความคิดที่เขา/เธอกระทำจะถูกจัดวางในพื้นที่ซึ่งมีการจัดเส้นแบ่งและมอบหมายให้ในพื้นที่ดังกล่าว การมองเห็นและสามารถสอดส่องพฤติกรรมของอาชญากรหรือนักโทษมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ฟุโกต์เรียกการสอดส่องนี้ว่าการเฝ้าสังเกตตามลำดับช่วงชั้น (hierarchical observation) ความถี่ไปกับการสอดส่อง ยังต้องมีการสร้างมาตรการที่จะร้อยเรียงรายละเอียดของการดำเนินการของคุณและการลงโทษเข้าด้วยกัน มาตรการนี้ ฟุโกต์เรียกว่า "การชี้ขาดปกติ" (normalizing judgement) ซึ่งเขานิยามว่าเป็นการลงโทษระดับย่อย (micro penalty) ซึ่งผนวกมิติต่างๆของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเล็กน้อยเพียงใด เข้าในโครงข่ายของการลงโทษด้วย เช่น การไม่เคารพกติกาเรื่องเวลา (ไม่ปฏิบัติตามตารางเวลา หลบเลี่ยงงาน) การกระทำที่ไม่ได้รับอนุญาต (เช่น เดินเลื้อย ไม่ใส่กับงานที่กำลังทำ ความเฉื่อยชา) การมีพฤติกรรมบางอย่างที่ยอมรับไม่ได้ (เช่น ไม่สุภาพ ไม่เชื่อฟัง) การพูดจา (เช่น พูดมาก พูดจาหยาบคาย ลามก) ร่างกาย (เช่น แสดงกิริยาที่ยอมรับไม่ได้ ไม่รักษาความสะอาด) รวมถึงทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศ (เช่น การสำส่อนทางเพศ) มาตรการนี้ทำให้พฤติกรรมเกือบทุกอย่างถูกลงโทษได้ และใครก็ตามซึ่งไม่ทำตามกฎระเบียบจะตกเป็นจุดสนใจของผู้ที่ทำหน้าที่สอดส่องควบคุม มาตรการชี้ขาดความปกตินำไปสู่การจัดประเภทบุคคลในคุกต่อไปอีกว่าเป็นคน "นี่จะมีคนโดยระหว่างสองขั้ว "ผิดปกติ" หรือ "ไม่ดี" กับคน "ปกติ" หรือ "ดี" ซึ่งดีบ้างผิดปกติบ้างเล็กน้อยต่างๆ กันไป วิธีการจัดประเภทบุคคลทำโดยการสร้างบัญชีของโทษทัณฑ์ (penal accountancy) ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมและอาชญากรแต่ละคนโดยละเอียด บนสมมติฐานพื้นฐานว่า การควรมีลักษณะและประพฤติดังไร ผลประ "บุคคลปกติ" หนึ่งของการชี้ขาดปกติหรือไม่ปกติคือการสร้างปทัสถานของการยอมรับความเหมือน (norm of conformity) และการชี้ขาดว่าบุคคลเข้าข่ายใดก็กระทำผ่านการสอบ (examination) ซึ่งฟุโกต์ชี้ว่าเป็นระเบียบวิธีการซึ่งเป็นการบรรจบกันของอำนาจแบบใหม่และองค์ความรู้ใหม่ อันนำไปสู่การปฏิบัติต่อมนุษย์ไม่ต่างจากวัตถุอื่น ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้เห็นว่ามนุษย์คือวัตถุประเภทหนึ่ง (สาย พิณ สุพุทธมงคล 2545 : 14)

จากแนวความคิดเรื่อง "ชีวอำนาจ" (bio power) ของ มิเชล ฟุโกต์ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของงานวิจัย ทำให้เราเข้าใจได้ว่า ในขั้นตอนการฝึกนักกีฬานั้นมีการควบคุมร่างกายมนุษย์ ซึ่งการควบคุมร่างกายนี้มีการสร้างวินัยทับซ้อนอยู่อีกด้วย และการสร้างวินัยก็คือการ

ควบคุมในประเด็นเรื่องเวลา และพื้นที่ในการฝึก ทั้งนี้การควบคุมที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้จะถูกใช้ได้โดยผู้ที่มีอำนาจอย่างชอบธรรมซึ่งก็คือรัฐ

2. บทความวิชาการและงานวิจัยเกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้อ่านงาน ของ ศุภิมา นฤมล ซึ่งกล่าวถึงชีวิตกา ”นางงามตุ๊กกระจก“รเป็นหมอนวดของผู้หญิงไทย เป็นงานที่มุ่งสนใจในเรื่องลักษณะร่วมของประสบการณ์ ภาวะเงื่อนไขสำคัญที่เกิดขึ้นในลำดับชีวิตการเป็นหมอนวด แบบแผนพฤติกรรมของหญิงผู้กลายเป็นหมอนวดอาชีพ และขั้นตอนที่บุคคลจะกลายเป็นหมอนวดอาชีพต้องผ่าน รวมทั้งศึกษาผลของปฏิกริยาทางสังคมที่มีต่อการได้รับเอกลักษณ์หมอนวดของผู้หญิง

ผลของการศึกษา แสดงให้เห็นกระบวนการกลายเป็นหมอนวดอาชีพ ”นางงามตุ๊กกระจก“ การ อาบ อบ นวด แห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร มีของหมอนวดในสถานบริ2 ประการดังนี้ คือ

1. กระบวนการกลายเป็นหมอนวดอาชีพ มีลักษณะเป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาจากความเบี่ยงเบนเบื้องต้นไปสู่ความเบี่ยงเบนอาชีพ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นตอนที่ 1 การเริ่มต้นของกระบวนการก้าวเข้าสู่โลกของการค้าประเวณี ถึงแม้หมอนวดจะเป็นอาชีพที่สังคมปฏิเสธ แต่การที่ผู้หญิงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพหมอนวดได้เนื่องมาจากปัจจัยการเรียนรู้ถึงแรงจูงใจที่เบี่ยงเบน ซึ่งมาจากการปฏิสังสรรค์กับกลุ่มหมอนวด แล้วสามารถที่จะมองอาชีพหมอนวดในฐานะที่เป็นเครื่องมือซึ่งนำมาซึ่งรายได้และรางวัล นั่นคือ ผู้หญิงได้เรียนรู้ถึงการให้นิยามต่ออาชีพไปในทางที่พอใจหรือเชิงบวก ทศนคติเชิงบวกดังกล่าวนี้ จะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงเข้าสู่การมีส่วนร่วมในกลุ่มที่เบี่ยงเบนต่อไป สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ผู้หญิงต้องเรียนรู้ถึงนิยามของการใช้เพศเป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งสถานภาพใหม่ เป็นเพศเพื่อการค้า ที่สังคมทั่วไปปฏิเสธและลดคุณค่า เมื่อผู้หญิงเข้าสู่โลกของการค้าประเวณีแล้ว ผู้หญิงได้บอกกับตัวเองว่า วณิ ก็คือความเบี่ยงเบนดังนั้น จุดเริ่มต้นของการค้าประเว ”สมัครใจที่จะพยายามทำ“ เบื้องแรกนั่นเอง

1.2 ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ มีแบบแผนที่พบในทุกกรณีศึกษา ก็คือ แบบแผนซิกแซก อันเป็นแบบแผนที่แสดงให้เห็นการกลับไปกลับมา

ระหว่างโลกปกติกับโลกที่เบี่ยงเบน ระดับของการยึดมั่นผูกพันที่มีต่อโลกที่เบี่ยงเบนยังไม่สม่ำเสมอ แบบแผนกลับไปกลับมาระหว่าง 2 โลกนี้ สืบเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนและสับสนในบทบาท ตัวบ่งชี้ของลักษณะแบบแผนซิกแซกก็คือ ความถี่ในการกลับบ้านบ่อย และระยะเวลาอยู่บ้านนาน(ภูมิลำเนา) บ้านในที่นี้คือตัวแทนของโลกทางสังคม มิฉะนั้นก็มีแขกรับอุปการะไปอยู่ในโลกปกติทั้งชั่วคราวและถาวร ในกรณีที่ถาวร ผู้หญิงจะออกจากกระบวนการกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนอาชีพไป ส่วนในกรณีที่รับอุปการะชั่วคราว มักจะกลับมาสู่โลกการค้าประเวณีอีก แม้จะมีแบบแผนให้เห็นบ้างในบางกรณีที่พยายามจะออกอาชีพหมอนวด ไปประกอบอาชีพที่สังคมยอมรับ แต่ไม่นานก็ต้องกลับมาเป็นหมอนวดอีก นอกจากตัวบ่งชี้ 2 ลักษณะนั้นแล้ว ลักษณะการย้ายงานบ่อย ก็เป็นตัวชี้หนึ่ง เนื่องจากหมอนวดมีปัญหาในการปรับตัวกับอาชีพสูง กล่าวคือหมอนวดที่ดีจะต้องพัฒนาเทคนิคการพูดจา ความสุภาพ เทคนิคการชักชวน เชิญชวนแขกด้วยภาษา ท่าทาง รู้จักควบคุมอารมณ์และอดกลั้นต่อแขก เพราะแขกคือผู้มาซื้อบริการ เมื่อหมอนวดมีปัญหาความคับข้องใจทางอารมณ์ ปฏิสัมพันธ์กับภายในกลุ่มย่อยมีปัญหา เช่นทะเลาะกับแขก กับเพื่อนร่วมงาน หรือเจ้าหน้าที่เชียร์แขก มิฉะนั้นก็เก็บตัวเงียบหรือซึมเศร้า ไม่ดูแลแขก

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ผู้หญิงทุกกรณีศึกษาจะรู้สึกแปลกแยก (Alienation) จากสังคมที่ตนเองเผชิญอยู่ อันเนื่องมาจากบทบาทของการเป็นผู้หญิง 2 โลกขัดแย้งกัน และไม่รู้ว่าตนเองจะยึดบรรทัดฐานใดเป็นของเธอ ผู้หญิงจะวิตกกังวล ขาดความเป็นตัวของตัวเอง ตกอยู่ในสภาวะที่เรียกว่า "การสูญเสียสำนึกในอัตตะของตน"

1.3 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการกลายเป็นหมอนวดอาชีพ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้หญิงสามารถมองตนเองว่าเป็นผู้มี ผู้หญิงมองตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของโลก "อัตตะเบี่ยงเบน" หมอนวด อาชีพหมอนวดไม่ใช่เป็นเพียงตำแหน่ง(Position) ที่ผู้หญิงจะเล่นบทบาทไปตามอาชีพหมอนวดเท่านั้น แต่ความเป็นหมอนวดอาชีพซึมซับเข้าไปในระบบความคิด ความเชื่อ ที่ทำให้อิทธิพลของผู้หญิงตกผลึก นั่นคือ ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองของผู้หญิงที่มองตนเองว่าเป็นหมอนวด อุดมการณ์ของโลกที่เบี่ยงเบนนี้จะกำหนดการมองโลกของผู้หญิง และกำหนดแบบแผนการใช้ชีวิต ลักษณะสำคัญที่พบคือ มีการเปลี่ยนแปลงนิยามเพศในฐานะเป็นเพียงอาชีพชัดเจน จากการศึกษายังพบว่า ทักษะเดิมที่มีต่อผู้ชายเป็นไปในทางลบ นอกจากนั้นแล้ว การที่กลุ่มอ้างอิงของผู้หญิงมักเป็นบุคคลที่อยู่ในโลกของหมอนวด จะมีอิทธิพลต่อผู้หญิงในฐานะที่เป็นมาตรฐานในการ

เปรียบเทียบ ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยว่า ผู้หญิงจัดตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมหมอนวดและยึดมั่นผูกพันต่อความเบี่ยงเบนนั้นว่า เป็นวิถีชีวิตของตน

2. กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพของสถานบริการ เป็นกลไกสำคัญในการดำรงรักษาให้การเป็นหมอนวดพัฒนาไปสู่การเป็นหมอนวดอาชีพยิ่งขึ้น ซึ่งได้วิเคราะห์ปฏิสังสรรค์ที่เกิดขึ้นขณะฝึกอบรมพนักงานใหม่ในห้องฝึกนวด และพบว่า กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพเป็นปัจจัยเบื้องต้นแรกมีอิทธิพลต่อหมอนวดในการพัฒนาไปสู่การเป็นหมอนวดอาชีพ ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาในการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของหมอนวดในฐานะสมาชิกใหม่ กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพนี้ ได้ถ่ายทอดลักษณะความเป็นหมอนวดใน 2 บทบาท

2.1 บทบาทแรก คือ บทบาทเชิงอาชีพซึ่งผู้หญิงจะผ่านขั้นตอนของการได้รับสถานภาพหมอนวด กระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพทำให้ผู้หญิงได้รับบทบาทของหมอนวด ก็คือการฝึกอบรม อันประกอบไปด้วย การฝึกนวด การฝึกอาบน้ำ และการแนะนำขั้นตอนในการทำงาน

2.2 บทบาทที่เบี่ยงเบน นั้นก็คือ บทบาทการค้าประเวณีที่แฝงเร้นมากับบทบาทหมอนวด บทบาทนี้ได้สอดแทรกอยู่ระหว่างช่วงเวลาของการฝึกอบรม เนื้อหาที่ได้จากการฝึกอบรมในส่วนของบทบาทที่เบี่ยงเบนนั้น ก็คือ เนื้อหาของการค้าประเวณี การชักชวน เชิญชวน แยก ให้บริการทางเพศ การต่อรองราคา ฯลฯ บทบาทที่แฝงเร้นมากับอาชีพหมอนวด จึงกลายเป็นบทบาทหลักของอาชีพหมอนวดไป

จากขั้นตอนของการสมัครงานถึงขั้นตอนของการลงงาน หมอนวดจะต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาเชิงอาชีพควบคู่ไปกับการขัดเกลาทางสังคม จากการฝึกอบรมทักษะในด้านการฝึกนวด การฝึกอาบน้ำ และการรู้ขั้นตอนการทำงาน การฝึกอบรมที่เกิดขึ้น จะให้เนื้อหาของการขัดเกลาเชิงอาชีพในด้าน ความชำนาญในการนวด เทคนิคการใช้ภาษาและท่าทาง การชวนแขกคุย การต่อรองราคา และการป้องกันตัวเอง นอกจากนั้นยังมีวิธีการปฏิบัติต่อแขก กฎเกณฑ์และข้อห้าม ค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพหมอนวด ซึ่งจะเป็นแหล่งสำหรับในการพัฒนาอุดมการณ์ของหมอนวด การฝึกอบรมจึงทำหน้าที่เป็นกระบวนการขัดเกลาเชิงสังคมให้แก่หมอนวดในด้านของการขัดเกลาล่วงหน้า ก่อนที่ผู้หญิงจะมีบทบาทนั้นจริงๆ

นอกจากนั้น การฝึกอบรมยังมีหน้าที่เป็นตัวขัดเกลาให้หมอนวดเรียนรู้ค่านิยมที่เอื้อต่ออาชีพ นั่นคือ เรียนรู้ถึงการเป็นผู้กระทำทางเพศด้วยการชักชวนแขกทั้งทางสายตา และภาษาท่าทาง

ยิ่งไปกว่านั้น การฝึกอบรมยังสร้างความชอบธรรมให้แก่อาชีพหมอนวด เนื่องจากเป็นงานที่ต้องอาศัยความสามารถ และเป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ต้องหลบซ่อน (ศุภิมา นฤมล 2531 : 260)

นอกจากอ่านบทความวิจัยเรื่อง แล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาการกลายเป็น”นางงามผู้กระจก” ว่าแต่ว่า “ศิลปินจากหนังสือเรื่อง...กว่าจะเป็นศิลปินของพอมพะนอก โดยกล่าวถึงขั้นตอนการ ” นั้นเบื้องหลังการปั้นบุคคลให้กลายเป็นศิลปิน ดังนี้กลายศิลปินที่

1. ผ่านมือโปรดิวเซอร์ หรือผู้ควบคุมกระบวนการผลิตเพลงทั้งกระบวนการ ตั้งแต่ต้นจนจบ เป็นอัลบั้ม จะเริ่มงานตรงที่ 'รับบริฟ' (brief) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ทรงวุฒิ จะเป็น executive producer จะเป็นฝ่ายการตลาด หรือจะเป็น 'board' ก็ได้ หลังจากนั้นเมื่อโปรดิวเซอร์มีความเข้าใจตรงกันกับผู้ทรงคุณวุฒิในการคัดเลือกศิลปินแล้ว ก็จะแจกจ่ายงานให้กับคนเขียนทำนอง คนเขียนเนื้อร้อง คนเรียบเรียงเสียงประสานไปทำหน้าที่ต่อไป แต่การจะเป็นศิลปินได้ต้องมีที่มา ถึงจะดัง ต้องเป็นมีคนหัวนอนปลายเท้า และศิลปินที่หน้าตาอัปยศ คล้ายนักมวยช้ำของสังเวียน ต่อให้ร้องเพลงรักหวานเพียงใด ก็จะไม่มันได้ร้องเพลงรักหวานขึ้น ต่อให้หอบเอารางวัลประกวดร้องเพลงรักหวานขึ้น ดีเด่นจากห้าร้อยเวทีที่เคยประกวดมากอง มันก็ไม่ได้ช่วยให้พี่ๆ โปรดิวเซอร์ ทั้งคนแต่งทำนอง คนแต่งเนื้อร้อง ให้ทำงานง่ายขึ้น

2. ผ่านมือครีเอทีฟ ครีเอทีฟ เป็นคนที่ควบคุมดูแลปลูกปั้น เพิ่มเติมเสริมแต่งศิลปินให้ดูดี ครีเอทีฟจะหาตัวตนให้กับศิลปิน เริ่มกระบวนการตั้งแต่ศรีษะจรดปลายเท้า เป็นผู้สร้างภาพลักษณ์ให้กับตัวศิลปิน เพื่อให้มีตรรกแฟนเพลงหลงใหลคลั่งไคล้ ขั้นตอนนี้ ศิลปินจะถูกเช็คคุณสมบัติอย่างละเอียด เหมือนมนุษย์โลกถูกมนุษย์ต่างดาวจับไป ข้อมูลจะถูกแยกแยะ ข้อดีจะถูกแยกย่อย และข้อด้อยจะถูกย่อยสลาย กลบเกลื่อน ขั้นตอนนี้มีหลักการอยู่ว่า อะไรที่ขาดก็หามาเติม อะไรที่เกินก็ตัดทิ้งไป

3. ผ่านมือประชาสัมพันธ์ ประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่ 'สัมพันธ์' กับ 'ประชา' โดยมีนักข่าวเป็นพาหะ หน้าที่หลักคือ การเขียนเรื่องราวดีๆเกี่ยวกับศิลปิน แจกข่าวดีๆของศิลปินให้คนอื่นอ่าน และต้อนรับขับสู้ นักข่าว รวมถึงตัดข่าว คือกำจัดให้นักข่าวจากไปให้เร็วที่สุด

4. ผ่านมือผู้จัดการส่วนตัว ผู้จัดการส่วนตัวคือผู้ที่ควบคุมแบบแผนชีวิตการเป็นศิลปิน คอย จัดตารางเวลางาน ตารางการใช้ชีวิต ดูแลค่าใช้จ่าย ผู้จัดการจะมีความสัมพันธ์กับศิลปินแบบใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นพี่เป็นน้องแท้ๆ เป็นเพื่อนสมัยเรียน หรือเป็นแฟนก็ได้ (พอมพะนอ 2542 : 12)

จากหนังสือเรื่อง ว่าแต่ว่า“...กว่าจะเป็นศิลปินถึงแม้จะเป็นการกล่าวถึงการกลายเป็น ” ศิลปินในแง่ที่เป็นกระบวนการเบื้องหลังการปั้นศิลปิน แต่ก็ทำให้เห็นถึงช่วงชีวิตต่างๆของการเป็น ศิลปิน ตั้งแต่ก่อนเป็นศิลปิน (ช่วงผ่านมือโปรดิวเซอร์และกรีเอทีฟ) ช่วงที่เป็นศิลปิน (ช่วงผ่านมือ ประชาสัมพันธ์และผู้จัดการส่วนตัว) และหลังจากที่ไม่ได้เป็นศิลปินแล้ว

จากบทความวิจัยเรื่อง ว่าแต่ว่า“ และหนังสือเรื่อง ”นางงามผู้กระจก“...กว่าจะเป็นศิลปิน ” ที่กล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่2 ของงานวิจัย เมื่อนำมาวิเคราะห์ชีวิตการเป็น นักกีฬาเงินแล้ว แสดงให้เห็นว่าชีวิตของการเป็นหมอนวด ศิลปินนักร้อง และนักกีฬามีจุดร่วมกัน ในเรื่อง กระบวนการกลายเป็นอาชีพนั้นๆคล้ายกัน กล่าวคือทั้งสามสาขาอาชีพมีการฝึกฝน/ฝึกหัด บุคคลให้เชี่ยวชาญชำนาญจนสามารถกลายเป็นผู้ประกอบการอาชีพนั้นๆได้ นอกจากจุดร่วมแล้วทั้ง สามสาขาอาชีพยังมีจุดต่างกัน ก็คือ ในแต่ละสาขาอาชีพ บัณฑิตบุคคลมีแบบแผนชีวิตในช่วงก่อน ช่วงประกอบอาชีพและช่วงเลิกประกอบอาชีพแตกต่างกัน

บทที่ 3

นโยบายการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน

หน่วยงานรัฐบาลที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลการกีฬาแห่งประเทศไทย คือ สำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน

เป็นอีกหนึ่งในองค์กรที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกครองโดยตรงของรัฐบาลกลาง หรือ คณะรัฐมนตรี ก่อตั้งขึ้นเป็นคณะกรรมการกีฬาแห่งชาติจีนในปี พ.ศ.2495 ต่อมาในปีพ.ศ. 2523 รัฐบาลกลางจีนมีโครงสร้างภายในของระบบการปกครองที่ค่อนข้างใหญ่ รัฐบาลกลางมีภาระหน้าที่รับผิดชอบการมอบเงินทุน และควบคุมดูแลการงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การดำเนินการใดๆเกี่ยวกับการกีฬาจะต้องอยู่ภายใต้การวางแผนของส่วนกลาง อีกทั้งยังต้องขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกด้วย ต่อมาหลังจากการนำนโยบายเปิดประเทศมาใช้ในปี พ.ศ. 2541 ได้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากคณะกรรมการกีฬาแห่งชาติจีนเป็นสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน และยังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลกลาง

ปัจจุบันสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีนมีหน่วยงานภายใต้อำนาจของสำนักงาน 3 หน่วยงาน ได้แก่ ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ศูนย์จัดการการแข่งขันกีฬา และสถาบันส่งเสริมและบริการการกีฬาอื่นๆ นอกจากนี้สำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีนยังทำงานร่วมกับสมาคมกีฬาทั่วประเทศ และคณะกรรมการกีฬาโอลิมปิกแห่งชาติจีนอย่างใกล้ชิด เพื่อการพัฒนาและควบคุมดูแลแผนพัฒนากีฬาในระยะยาว โดยสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีนมีภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังนี้

1. มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา กำหนดนโยบาย ข้อบังคับ เกี่ยวกับการกีฬา และปรับแก้กฎระเบียบเดิม อีกทั้งควบคุมดูแลการประกาศใช้กฎหมายกีฬาแห่งชาติ

2. ชี้นำและผลักดันให้เกิดการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรการกีฬา ชี้นำวิธีการพัฒนากีฬาร่างข้อบังคับการพัฒนากีฬาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยทำงานสอดคล้องเข้าด้วยกันกับหน่วยงานพัฒนากีฬาท้องถิ่น

3. รมรงค์แผนการส่งเสริมการออกกำลังกายให้กับประชาชน ชี้นะและพัฒนากิจกรรมกีฬามวลชน และกำหนดพื้นฐานการออกกำลังกายของประชาชนในประเทศ

4. กำหนดขอบเขตการพัฒนาการแข่งขันการกีฬา ศึกษาการจัดการแข่งขันกีฬาและจุดสำคัญในการจัดการแข่งขันระดับประเทศให้มีมาตรฐานเดียวกัน

5. การจัดงานกีฬาระดับนานาชาติ พัฒนาความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนทางการกีฬากับเขตบริหารพิเศษฮ่องกง มาเก๊า ไต้หวัน

6. วางแผนกลยุทธ์ในการศึกษาเทคนิคทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

7. ศึกษาและวางแผนนโยบายด้านกีฬา พัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา โดยกำหนดเงื่อนไขและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมกีฬา

8. รับผิดชอบในการตรวจสอบองค์กรกีฬาทั่วประเทศ

9. รับผิดชอบภาระงานอื่นๆตามที่รัฐบาลกลางสั่งงานมา

ดังที่กล่าวข้างต้นว่า 3 หน่วยงานภายใต้อำนาจการควบคุมดูแลของสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ศูนย์จัดการการแข่งขันกีฬา และสมาคมส่งเสริมและบริการกีฬา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำนโยบายจาก 2 หน่วยงาน ได้แก่ ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีน และ สมาคมส่งเสริมและบริการกีฬา มาวิเคราะห์การสร้า่งนักกีฬาจีน

1. ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีน

ฝ่ายบริหารกิจการกีฬาแห่งชาติจีนมีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้ ประมวลกฎหมายกีฬา“ ซึ่งการประกาศใช้กฎหมายกีฬานี้ เป็นการเติมช่องว่างในกฎหมาย ”แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนแห่งชาติจีนและเป็นจุดเริ่มต้นของการบริหารการกีฬาของประเทศจีนโดยเนื้อหาในประมวลกฎหมายกีฬาสาธารณรัฐ มีทั้งหมด มาตรา ประกอบด้วย 55 บท 8

บทที่ 1 หลักการทั่วไป

บทที่ 2 การกักับสังคม

บทที่ 3 โรงเรียนกีฬา

บทที่ 4 การแข่งขันกีฬา

บทที่ 5 สมาคมกีฬา

บทที่ 6 เงื่อนไขการรักษาความปลอดภัย

บทที่ 7 บทลงโทษ

บทที่ 8 ภาคผนวก

บทที่ 1 หลักการทั่วไป

มาตรา 1 เพื่อพัฒนาการกีฬา เสริมสร้างสุขภาพของประชาชน เพิ่มระดับของการเล่นกีฬา ส่งเสริมอารยธรรมทางวัตถุแบบสังคมนิยมและสร้างสรรค์อารยธรรมทางจิตวิญญาณ

มาตรา 2 การพัฒนากีฬาแห่งชาติให้มีการดำเนินการกิจกรรมกีฬามวลชน เพื่อปรับปรุงสมรรถภาพทางกายของคนทั้งชาติ สนับสนุนการดำเนินการอย่างต่อเนื่องของการพลศึกษาโดยส่งเสริมให้ประชาชนมีกิจกรรมออกกำลังกายเป็นพื้นฐาน โดยดำเนินนโยบายอย่างแพร่หลายในทั่วไปและการพัฒนาอย่างผสมผสาน ส่งเสริมการร่วมกันพัฒนาของกีฬาทุกชนิด

มาตรา 3 กำหนดให้การกีฬามีส่วนสร้างสรรค์เศรษฐกิจของประเทศ มีส่วนเกี่ยวข้องในการป้องกันประเทศและพัฒนาสังคม กำหนดให้การกีฬารวมอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นอกเหนือจากนี้ รัฐยังส่งเสริมระบบการจัดการกีฬา สนับสนุนผู้ประกอบการสถาบันหรือองค์กรทางสังคม และประชาชนทั่วไปในการก่อตั้งและการสนับสนุนการกีฬา

มาตรา 4 การทำงานการกีฬาทั้งหมดในประเทศอยู่ภายใต้การดูแลและการบริหารของกระทรวงการกีฬา รัฐบาลกลางมีอำนาจและส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการภายในของหน่วยงานการกีฬาอื่นๆ

มาตรา 5 รัฐบาลต้องให้ความสำคัญคุ้มครองเป็นพิเศษต่อเด็กๆ เยาวชน และวัยรุ่นที่ทำกิจกรรมทางกีฬา เพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง

มาตรา 6 รัฐต้องสนับสนุนการเล่นกีฬาในพื้นที่ของชนกลุ่มน้อย และช่วยพัฒนาให้การกีฬาของชนกลุ่มน้อยให้ดีขึ้น

มาตรา 7 รัฐต้องพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาและการศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา และต้องทำให้เกิดความก้าวหน้าอย่างแพร่หลาย สำหรับผลที่เกิดจากการใช้เทคนิคทางวิทยาศาสตร์การกีฬาที่นำมาประยุกต์ใช้ ขึ้นอยู่กับการพัฒนาเทคนิคทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

มาตรา 8 รัฐมีหน้าที่จัดตั้งองค์กรที่สร้างคุณประโยชน์ต่อวงการกีฬาแห่งชาติ และต่อปัจเจกบุคคล

มาตรา 9 รัฐต้องมีมาตรการสนับสนุนความสัมพันธ์ทางการกีฬาระหว่างประเทศ กับนานาประเทศแต่ต้องยังคงยึดมั่นในความเป็นอิสระ ความเสมอภาคต่อกัน รักษาผลประโยชน์ร่วมกัน เคารพในหลักการของการปกป้องอธิปไตยของชาติและศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน รวมถึงการยอมทำตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ได้ทำข้อสรุปหรือมีมติกับสาธารณรัฐประชาชนจีนไว้แล้ว

จากประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ ข้างต้น เป็นการ 1 บัญญัติอำนาจของรัฐบาลที่ส่งมอบอำนาจการควบคุมดูแล และดำเนินกิจการด้านการกีฬาให้กับ สำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ว่าด้วยเรื่องอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบในภาพรวมของหน่วยงาน โดยมีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาการกีฬาภายในประเทศอย่างทั่วถึง และสนับสนุนการทำงานด้านกีฬาขององค์กรต่างๆ

บทที่ 2 การกีฬากับสังคม

มาตรา 10 รัฐส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาชุมชนเพื่อส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยกิจกรรมกีฬาชุมชนมีความหลากหลายตามสภาพท้องถิ่น การทำกิจกรรมกีฬาชุมชนให้ปฏิบัติตามหลักการของวิทยาศาสตร์และความดั้งเดิมของอารยธรรมของแต่ละท้องถิ่น

มาตรา 11 รัฐต้องจัดทำแผนงานการรักษาสุขภาพมวลชน ดำเนินงานด้านมาตรฐานการออกกำลังกายให้บรรลุผล และติดตามตรวจวัดสุขภาพร่างกายของคนในชาติ อีกทั้งรัฐต้องใช้หลักการทางเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญทางการกีฬาในชุมชนนั้นเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมกีฬาในสังคม

มาตรา 12 รัฐบาลท้องถิ่นและหน่วยงานท้องถิ่นทุกระดับควรจะมีส่วนในการคิดเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อให้ประชาชนเข้าร่วม โครงการกิจกรรมกีฬาชุมชน รัฐบาลท้องถิ่นต้อง

สนับสนุนและคอยให้ช่วยเหลือการพัฒนาโครงการกิจกรรมกีฬามวลชน โดยคณะกรรมการประชาชนที่อาศัยในเมืองหรือนครใหญ่ๆควรจะดำเนินการพัฒนากิจกรรมกีฬาชุมชน และปฏิบัติการให้เกิดผลในระดับพื้นฐานกับประชาชนในพื้นที่ชุมชน และคณะกรรมการหมู่บ้านในชนบทก็ควรจะดำเนินการพัฒนาเช่นเดียวกัน หากแต่ต้องพัฒนากิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจงของท้องถิ่น

มาตรา 13 รัฐบาลกำหนดให้กลุ่มรัฐวิสาหกิจและธุรกิจต่างๆมีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬาให้มีรูปแบบหลากหลายมากขึ้น และกำหนดให้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามวลชนด้วย

มาตรา 14 สมาคมกีฬาต่างๆควรจัดกิจกรรมกีฬาที่มุ่งเน้นเป้าหมายของแต่ละสมาคม ซึ่งแตกต่างกัน

มาตรา 15 รัฐบาลต้องส่งเสริมกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้การสนับสนุนกีฬาพื้นบ้าน มีการจัดการและการพัฒนากีฬาพื้นบ้านที่เป็นประเพณีสืบทอดกันมา

มาตรา 16 สังคมทั้งควรใส่ใจและให้การสนับสนุนผู้สูงอายุ คนพิการให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา รัฐบาลควรใช้มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุและคนพิการในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา

เราจะเห็นได้ชัดว่านโยบายในบทที่ ของประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐ 2 ประชาชนจีน มุ่งเน้นไปที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนสนใจในการเล่นกีฬามากขึ้น การทำให้กีฬาเป็นเรื่องที่ประชาชนเข้าถึงได้โดยง่าย โดยการจัดทำแผนงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของประชาชน และการมอบหมายให้อำนาจในการดำเนินกิจกรรมการกีฬาแก่รัฐบาลท้องถิ่น เพื่อการกีฬาเข้าสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง

บทที่ 3 โรงเรียนกีฬา

มาตรา 17 กระทรวงศึกษาธิการและโรงเรียนต่างๆควรจะให้กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของโรงเรียนปลูกฝังและพัฒนาความเป็นมนุษย์ในรอบด้าน ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม องค์กรความรู้และการฝึกฝนทางกายภาพ

มาตรา 18 โรงเรียนต้องมีหลักสูตรวิชาพลศึกษา และต้องมีการตรวจสอบคะแนนกิจกรรมของวิชานี้ด้วย ทั้งนี้ โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีอาการป่วยหรือพิการ

มาตรา 19 โรงเรียนจะต้องดำเนินการมาตรฐานแห่งชาติสำหรับ และต้องรับรองความปลอดภัยแก่นักเรียนที่จะใช้เวลาฝึกฝนร่างกายใน โรงเรียนทุกวัน

มาตรา 20 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมกีฬานอกเหนือจากหลักสูตรวิชาพลศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ดำเนินการจัดการแข่งขันและพัฒนาการฝึกซ้อมนอกหลักสูตรให้มากขึ้น โดยการจัดงานกีฬาแต่ละครั้งจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของนักเรียนแต่ละชั้นปีในโรงเรียน

มาตรา 21 โรงเรียนต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของรัฐ จัดสรรครูพละที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และให้เงินเดือนและสวัสดิการเพื่อเป็นหลักประกันในการทำงานของครูพละเหล่านี้

มาตรา 22 โรงเรียนต้องปฏิบัติ ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์กีฬา รวมถึงสนามกีฬาต่างๆ ตามมาตรฐานที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ โดยสิ่งของเหล่านี้ โรงเรียนกีฬาต้องใช้สำหรับกิจกรรมกีฬาท่านั้น ไม่อนุญาตให้เคลื่อนย้ายไปที่อื่น

มาตรา 23 นักเรียนในโรงเรียนควรมีการจัดตั้งระบบการตรวจสอบทางการแพทย์กีฬาและ การศึกษา สุขภาพฝ่ายบริหารควรเสริมสร้างการตรวจสอบของนักเรียนสมรรถภาพทางกาย

จากประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ 3 สามารถกล่าวได้ พาทว่ากฎหมายบทนี้เป็นบทที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการกีฬาและนักกีฬารายนี้ เนื่องจากเนื้อหาของบทบัญญัติได้กล่าวถึงการนำกีฬาเข้าสู่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการอย่างเป็นทางการและเป็นรูปธรรม และให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษาเท่ากับสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อที่จะให้วิชาพลศึกษาเป็นพื้นฐานให้กับนักเรียนทุกคน ได้รู้จักการมีน้ำใจอย่างนักกีฬา และรู้คุณค่าของการเล่นกีฬา

บทที่ 4 การแข่งขันกีฬา

มาตรา 24 รัฐบาลต้องส่งเสริมการพัฒนาการแข่งขันกีฬา และสนับสนุนให้นักกีฬาพัฒนาทักษะการเล่นกีฬาสร้างผลงานที่ดีในการแข่งขัน เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ

มาตรา 25 รัฐบาลส่งเสริมการฝึกอบรมกีฬาสมัครเล่น สนับสนุนดูแลนักกีฬาสมัครเล่นที่มีความสามารถ โดดเด่นให้เป็นนักกีฬาสารของทีมชาติ

มาตรา 26 นักกีฬาและทีมกีฬามืออาชีพที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ ควรจะเตรียมตัวหรือเตรียมทีมที่ดีที่สุด ตามกฎกติกาของกระทรวงการกีฬาที่ระบุไว้

มาตรา 27 นักกีฬาจะต้องฝึกอบรมอย่างเข้มงวด ได้รับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ การจัดการและการฝึกอบรมอย่างถูกหลักการ เรียนรู้ในการรักษาดี เห็นแก่ส่วนรวม ศึกษาขอบบสังคมนิยม และเรียนรู้การมีคุณธรรม จริยธรรม การเชื่อฟังอยู่ในระเบียบวินัย

มาตรา 28 รัฐบาลต้องให้สิทธิพิเศษในการทำงานหรือการเรียนแก่นักกีฬาที่ผลงานโดดเด่น

มาตรา 29 สมาคมกีฬาแห่งชาติดำเนินการ โครงการลงทะเบียนนักกีฬา นักกีฬาที่ลงทะเบียนกับทางสมาคมแล้วจะต้องประพฤติตนตามกฎกติกาของสมาคมถึงจะสามารถเข้าร่วมกีฬาทีมชาติและการแข่งขันต่างๆได้

มาตรา 30 รัฐบาลต้องจัดระดับความสามารถของนักกีฬา ผู้ตัดสินและตำแหน่งของผู้ฝึกสอนมืออาชีพ

มาตรา 31 รัฐบาลต้องมีการจัดการในการจำแนกระดับและประเภทของการแข่งขันกีฬา โดยการแข่งขันกีฬาทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั่วประเทศจะต้องอยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงกีฬา หรือไม่ก็ต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการแข่งขันจากกระทรวงกีฬา ทั้งนี้การแข่งขันกีฬาท้องถิ่นจะถูกกำหนดโดยรัฐบาลท้องถิ่นร่วมด้วย

มาตรา 32 รัฐบาลต้องมีระบบการบันทึก ตรวจสอบ การแข่งขันกีฬาทั่วประเทศ และการบันทึก ตรวจสอบการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งต้องได้รับการยอมรับโดยจากรัฐบาล

มาตรา 33 เมื่อเกิดการพิพาทในระหว่างการแข่งขันกีฬา ตุลาการกระทรวงกีฬาจะเป็นผู้ไกล่เกลี่ย ปรับความเข้าใจ และเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด ทั้งนี้วิธีการการตัดสินของตุลาการกระทรวงกีฬานั้นครอบคลุมโดยข้อกำหนดอื่นๆจากรัฐบาล

มาตรา 34 หลักการในการแข่งขันกีฬาอย่างเป็นธรรมคือผู้จัดการแข่งขันกีฬานักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินจะต้องปฏิบัติตามคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬาไม่ทุจริตหรือโกงการแข่งขัน ไม่มีการติดสินบน ห้ามใช้สารเสพติด สำหรับวิธีการตรวจสอบการใช้สารเสพติดรวมถึงห้ามไม่ให้มีการนำการแข่งขันกีฬาไปทำประโยชน์ให้กับปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนในรูปแบบการพนัน

มาตรา 35 มหกรรมการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นภายในประเทศจีน จะต้องมิใช่เกมการแข่งขัน สัญลักษณ์การแข่งขัน ธง และตัวนำโชคประจำการแข่งขัน และให้ดำเนินการจัดงาน ดูแลความปลอดภัยให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของกระทรวงกีฬา

ในประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ 4 นี้ รัฐบาลจีนทำให้เห็นถึง 4 ารเอาจริงเอาจังในเรื่องการเล่นกีฬาของคนในประเทศ ที่ไม่ได้เป็นแค่เพียงการทำให้ประชาชนนกหรือการทำให้นักเรียนทุกคนมีพื้นฐานการออกกำลังกายและวิชาพลศึกษาเท่านั้น เข้าถึงกีฬา หากแต่เป็นการให้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการกับผู้เล่นกีฬาระดับนักกีฬาและระดับมืออาชีพ รัฐบาลได้ให้การส่งเสริมด้านต่างๆเพื่อนำไปสู่การเข้าร่วมการแข่งขันในการแข่งขันระดับนานาชาติของนักกีฬาจีน รวมไปถึงการแสดงอัตลักษณ์ของประเทศผ่านการเป็นเจ้าภาพจัดงานแข่งขันกีฬา ระดับสากล

บทที่ 5 สมาคมกีฬา

มาตรา 36 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มสมาคมกีฬาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กำหนดจัดและพัฒนากิจกรรมกีฬา ผลักดันการพัฒนาของสถาบันการกีฬา

มาตรา 37 สมาคมกีฬาในระดับต่างๆต้องมีความเชื่อมโยงกัน ทุกคนควรมีความสามัคคีและมีไมตรีจิตต่อกัน ร่วมมือกันทำภารกิจในการพัฒนาการกีฬาไปด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็ นักกีฬา คนทำงานด้านกีฬา และประชาชน

มาตรา 38 คณะกรรมการโอลิมปิกจีนมีการพัฒนาและส่งเสริมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเป็นภารกิจหลักขององค์กร ทำหน้าที่เป็นผู้แทนจากประเทศจีนในการมีส่วนร่วมในกิจการโอลิมปิกระหว่างประเทศ

มาตรา 39 คณะกรรมการวิทยาศาสตร์การกีฬา คือองค์กรมวลชนที่มีความรู้เฉพาะทางและผู้ทำงานด้านเทคนิคทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ดังนั้นจึงควรที่จะพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างมากเพื่อที่จะให้เกิดผลสำเร็จทางการกีฬา

มาตรา 40 กระทรวงกีฬาควรที่จะเผยแพร่การเล่นกีฬาให้เกิดความแพร่หลาย และพัฒนาการทำงานให้มากขึ้น รวมถึงเป็นตัวแทนของประเทศจีนในการทำงานร่วมกับองค์กรการกีฬาระดับระหว่างประเทศ

ประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ 6 ก็ทำให้เห็นการให้ 5 นความสำคัญอย่างมากกับการกีฬาของรัฐบาลจีน ที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาคมกีฬาซึ่งเป็หน่วยงานที่พัฒนานักกีฬาของประเทศโดยตรง การให้ความสำคัญและการสนับสนุนต่อสมาคมกีฬาต่างๆ จะทำให้เกิดการผลิตนักกีฬาฝีมือยอดเยี่ยมระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นจำนวนมาก

บทที่ 6 เงื่อนไขการรักษาความปลอดภัย

มาตรา 41 หน่วยงานของรัฐบาลที่สูงกว่าระดับเขตขึ้นไปควรใช้งบประมาณตัวเอง สนับสนุนเงินทุนกีฬา จัดแบ่งงบประมาณและให้อยู่ในแผนงบประมาณเงินทุนการกีฬาต่างหาก อีกทั้งให้มีการเพิ่มการลงทุนในธุรกิจกีฬาตามการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ

มาตรา 42 รัฐต้องสนับสนุนองค์กรทางธุรกิจและผู้ประกอบการที่มีส่วนในการช่วยพัฒนาการกีฬาด้วยเงินคนตัวเอง และสนับสนุนกลุ่มคนหรือปัจเจกบุคคลที่คอยช่วยเหลือหรืออุทิศตนทำงานด้านการกีฬา

มาตรา 43 หน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรเสริมสร้างการบริหารจัดการเงินทุนด้านการกีฬา ทั้งนี้องค์กรหรือบุคคลใดจะต้องไม่มีการโยกย้ายหรือยกยอกเงินส่วนนี้

มาตรา 44 ข้าราชการและนักการเมืองทุกหน่วยงานที่ทำงานให้กับรัฐบาล ควรออก

กำลังกายและเล่นกีฬาไปพร้อมๆกันกับการส่งเสริมประชาชน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่ประชาชน ให้ใส่ใจในการรักษาสุขภาพร่างกาย และเพื่อให้การบริหารจัดการงานมีความมั่นคงน่าเชื่อถือ

มาตรา 45 หน่วยงานของรัฐบาลที่สูงกว่าระดับเขตขึ้นไปควรปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ออกกำลังกายสาธารณะในพื้นที่นครต่างๆหรือเมืองขนาดใหญ่ โดยให้นำโครงการอุปกรณ์ออกกำลังกายสาธารณะของเมืองขนาดใหญ่มาปรับปรุงใช้ในเขตพื้นที่ท้องถิ่นต่างๆ และให้มีการวางแผนโครงการอย่างเป็นธรรมและมีการดำเนินโครงการอย่างเป็นที่ยอมรับร่วมกัน

มาตรา 46 อุปกรณ์ออกกำลังกายสาธารณะควรเปิดให้ใช้งานอย่างแพร่หลาย เพื่อให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยทุกสถานะอาชีพไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้มีโอกาสในการออกกำลังกายมากขึ้น ประชาชนที่ใช้บริการเครื่องออกกำลังกายสาธารณะห้ามยึดครองเป็นของตัวเอง ห้ามทำลายให้เกิดความเสียหาย ในกรณีพิเศษที่จะนำไปใช้ชั่วคราว จะต้องขออนุญาตจากฝ่ายดำเนินโครงการจัดสร้างเครื่องออกกำลังกายสาธารณะของกระทรวงกีฬา ก่อน และจะต้องส่งคืนภายในเวลาที่กำหนด คนที่นำไปใช้จะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติโครงการของเมืองนั้นๆและข้อบังคับทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลกลาง มิเช่นนั้นจะต้องชดใช้คืนให้กับรัฐบาล

มาตรา 47 รัฐบาลต้องพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษา หรือการศึกษาเฉพาะสาขาการกีฬา โดยการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาต่าง ๆ กำหนดให้โรงเรียนกีฬาดูแลในส่วนของ การออกกำลังกาย การฝึกอบรม การเรียนการสอนทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ บริหารจัดการและทำงานในทุกๆด้านเกี่ยวกับการกีฬามวลชน ทั้งนี้รัฐสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันหรือองค์กรการกีฬาตามกฎหมายในกลุ่มผู้ประกอบการสถานศึกษา องค์กรทางสังคม และประชาชนทั่วไป

จากประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ ข้างต้น เป็นรายละเอียด 6 เป็นของสาธารณะ ถึงแม้จะดูไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์กีฬาที่พัฒนาการกีฬาและนักกีฬา แต่เนื้อหากฎหมายบทนี้ทำให้เห็นว่าข้อบังคับในแต่ละข้อ ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนการใช้งานอุปกรณ์กีฬาสาธารณะ การให้คุณค่าแก่ของสาธารณะที่เป็นเหมือนสมบัติของชาติ โดยทำให้รู้สึกว่าการกีฬาสาธารณะเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกัน

บทที่ 7 บทลงโทษ

มาตรา 48 การประพடுத்தีฝ่าฝืนบทบัญญัติกติกาการแข่งขันกีฬาในระหว่างการแข่งขัน จะได้รับการลงโทษตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในกฎของกระทรวงกีฬา

มาตรา 49 ห้ามไม่ให้มีการใช้สารกระตุ้นหรือวิธีการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับยาในการกีฬา หากฝ่าฝืนจะมีการลงโทษตามกฎหมายกีฬาแห่งชาติจีน

มาตรา 50 มีการดักเตือนให้หยุดการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายกีฬา เช่น การตัดสินบน การโกงการแข่งขัน การล้มการแข่งขัน การพนันการแข่งขัน จากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้พิทักษ์กฎหมายกีฬาแห่งชาติจีน และหลังจากการดักเตือนแล้วหากมีการฝ่าฝืนจะมีการลงโทษตามกฎหมายอาญา

มาตรา 51 ผู้ที่ทำการยึดครองหรือการทำลายของเครื่องออกกำลังกายสาธารณะจะถูกลงโทษตามกฎหมายกีฬาแห่งชาติ และมีความผิดตามกฎหมายอาญา

มาตรา 52 การเจตนาก่อเรื่องทะเลาะวิวาท การก่อความไม่สงบในการทำกิจกรรมต่างๆทางการกีฬาร่วมกัน จะต้องได้รับการดักเตือน การแนะนำสั่งสอนจนถึงการควบคุมความประพฤติ จากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้พิทักษ์กฎหมายกีฬาแห่งชาติจีน และจะถูกปรับและต้องโทษตามกฎหมายอาญา

มาตรา 53 การกระทำความผิดเกี่ยวกับการเงินที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น การชักยอกเงินหรือเงินทุนการกีฬา ผู้ที่กระทำความผิดจะต้องชดใช้เงินคืนตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย การลงโทษจะได้รับโทษโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้พิทักษ์กฎหมายกีฬาแห่งชาติจีน และจะถูกปรับและต้องโทษตามกฎหมายอาญา

สำหรับประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนบทที่ เป็นดั่งเช่นบทลงโทษ 7 ทางอาญาต่อผู้ที่กระทำผิดในทางการกีฬา ถือได้ว่ารัฐบาลจีนมีความรอบคอบในการบัญญัติข้อบังคับและข้อห้ามในประมวลกฎหมาย เพื่อการพัฒนาการกีฬาและนักกีฬาอย่างครอบคลุม

บทที่ 8 ภาคผนวก

มาตรา 54 ตามกฎหมายนี้ กระทรวงกลาโหมจะต้องกำหนดให้กองทัพทุกเหล่าทัพ มีการจัดกิจกรรมทางกีฬาในกองทัพ

มาตรา 55 กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

จากมาตรการทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นที่ถูกบัญญัติลงในประมวลกฎหมายกีฬาแห่งชาติจีน ทำให้เราเห็นว่าประเทศจีนมีความชัดเจนอย่างมาก ในการมุ่งมั่นพัฒนาการกีฬาภายในประเทศให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมในการกีฬาทุกๆ ด้าน เช่น การกีฬามวลชน การฝึกฝนกีฬาในโรงเรียน การจัดตั้งสถาบันกีฬา การมีข้อบังคับเกี่ยวกับการเข้าร่วมแข่งขัน และการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน เหล่านี้ ล้วนเป็นการทำให้กีฬาเข้าถึงประชาชนทั่วไปได้เป็นอย่างดี จึงเป็นผลให้ประชากรจีนมีความสนใจในกีฬาหลายประเภท และนำมาสู่การเป็นนักกีฬาทิมาชาติ อีกทั้งโครงสร้างในการกระจายอำนาจของการดำเนินงานด้านการกีฬา ก็ได้ถูกจัดสรรไว้เป็นอย่างดี ทำให้การพัฒนากีฬาของจีน เป็นไปอย่างง่ายดายและรวดเร็ว นับว่าการออกประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนมีผลต่อการพัฒนาการกีฬาจีนอย่างมาก

2. ฝ่ายดำเนินแผนงาน/โครงการ

ฝ่ายดำเนินแผนงาน/โครงการ คือฝ่ายที่นำนโยบายข้างต้น ไปใช้ในการสร้างนักกีฬาชั้นเยี่ยม โดยผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานคือหน่วยงานและองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการด้านกีฬา ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดของสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ซึ่งแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรจะมีนโยบายแยกย่อยต่อไป เพื่อเป็นการดำเนินงานอย่างครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา โดยหน่วยงานหรือองค์กรกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ประกอบด้วย

2.1 โรงเรียนหรือสถาบันฝึกกีฬา

โรงเรียนกีฬาหรือสถาบันฝึกกีฬาในประเทศจีนมีทั้งที่ขึ้นตรงกับสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน และมีทั้งที่เป็นสถาบันของเอกชน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้จำนวนโรงเรียนกีฬาหรือสถาบันฝึกในกีฬามีจำนวนมาก และกระจายตัวอย่างแพร่หลาย ตัวอย่างของสถาบันกีฬาที่จะทำให้เกิดการพัฒนากีฬาของจีนได้เป็นอย่างดีคือ มหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติปักกิ่ง มหาวิทยาลัยกีฬาปักกิ่งมีวัตถุประสงค์

ในการผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี โท และเอก เนื้อหาแต่ละหลักสูตรจะเน้นไปในด้านของ วิทยาศาสตร์และการกีฬา มีความรู้และความเชี่ยวชาญเพื่อออกไปประกอบอาชีพ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ทางด้านกีฬา พลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา และใช้เป็นศูนย์ฝึก ของนักกีฬาระดับชาติอีกด้วย ที่สำคัญส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยจะมี โรงเรียนกีฬาสำหรับเป็น แหล่งเพาะพันธุ์นักกีฬารุ่นเยาว์ต่อไปอีกด้วย

สำหรับการคัดเลือกนักเรียนทุกปีทางโรงเรียนจะมีการคัดตัวนักกีฬาโดยให้โค้ชทีม กีฬาระดับมณฑลหรือระดับชาติเข้ามาสรรหาอัจฉริยะด้านกีฬาในโรงเรียน ซึ่งนักกีฬาที่ดีที่สุดจาก โรงเรียนกีฬาแต่ละแห่ง จะได้เข้าร่วมทีมกีฬาระดับมณฑลในฐานะ “นักกีฬาแห่งชาติที่ได้รับการ ขึ้นทะเบียน” และจะได้เข้าร่วมทีมชาติเพื่อเป็นตัวแทนของประเทศจีนในเวทีกีฬาโลก และเข้าไป ศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยกีฬาแห่งชาติของประเทศจีนต่อไป กรณีนักศึกษาได้รับการคัดตัวจาก กรมการกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติ มหาวิทยาลัยจะจัดเข้าไว้ในโครงการทีมชาติ โดยไม่ต้องสอบ คัดเลือกเข้าเรียน แต่จะต้องเสียค่าเล่าเรียนเหมือนนักศึกษาทั่วไป และทางมหาวิทยาลัยจะจัดการ สอน ชดเชยให้เมื่อไปแข่งขันในเวลาเรียน เมื่อได้เหรียญรางวัลในการแข่งขันแมตช์สำคัญๆ มหาวิทยาลัยจะให้คะแนนเป็นรางวัลตอบแทน ค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียน จะอยู่ที่ประมาณ 5,000 หยวน ต่อปี (จะเล็ก...มหา'ลัยมุ่งความเป็นเลิศทางกีฬาแห่งเอเชีย 2557 : ออนไลน์)

2.2 สำนักงานกีฬาท้องถิ่น

สำนักงานกีฬาท้องถิ่นคือหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดระเบียบ ประสานงาน กำกับดูแล การดำเนินกิจกรรมด้านกีฬา ทำงานวิจัยเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬา ประสานงานการกีฬาใน ระดับภูมิภาค และมีหน้าที่เฉพาะในการสร้างระบบการให้บริการส่งเสริมการกีฬาและนำการกีฬา ปฏิรูปการบริการสาธารณะในท้องถิ่นตนเอง สำนักงานกีฬาท้องถิ่นที่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักกิจการ กีฬาแห่งชาติจีน ประกอบด้วย

- สำนักงานกีฬานครปักกิ่ง
- สำนักงานกีฬาเมืองเทียนจิน
- สำนักงานกีฬาเมืองเหอเป่ย์
- สำนักงานกีฬาเมืองซานซี

- สำนักงานกีฬาเขตปกครองตนเองมองโกเลียใน
- สำนักงานกีฬาเมืองเหลียวหนิง
- สำนักงานกีฬาเมืองจีหลิน
- สำนักงานกีฬาเมืองเฮยหลงเจียง
- สำนักงานกีฬาเมืองนครเซี่ยงไฮ้
- สำนักงานกีฬาเมืองเจียงซู
- สำนักงานกีฬาเมืองเจ้อเจียง
- สำนักงานกีฬาเมืองอันฮุย
- สำนักงานกีฬาเมืองฝูเจี้ยน
- สำนักงานกีฬาเมืองเจียงซี
- สำนักงานกีฬาเมืองซานตง
- สำนักงานกีฬาเมืองเหอหนาน
- สำนักงานกีฬาเมืองหูเป่ย์
- สำนักงานกีฬาเมืองหูหนาน
- สำนักงานกีฬาเมืองกว่างตง
- สำนักงานกีฬาเขตปกครองตนเองเผ่าจ้วงกว่างซี
- สำนักงานกีฬานครฉงชิ่ง
- สำนักงานกีฬาเสฉวน
- สำนักงานกีฬากุ้ยโจว
- สำนักงานกีฬาหูหนาน
- สำนักงานกีฬาเขตปกครองตนเองซีจ้าง
- สำนักงานกีฬาช่านซี
- สำนักงานกีฬาگانซู
- สำนักงานกีฬาชิงไห่
- สำนักงานกีฬาเขตปกครองตนเองเผ่าหุยหนิงเซียะ
- สำนักงานกีฬาเขตปกครองตนเองเผ่าซินเจียงเหว่ยอู่เอ๋อ

- สำนักงานกีฬาเมืองต้าเหลียน
- สำนักงานกีฬาเมืองชิงเต่า
- สำนักงานกีฬาเมืองหนิงโป
- สำนักงานกีฬาเมืองเซี่ยเหมิน
- สำนักงานกีฬาเมืองเซินเจิ้น

2.3 สมาคมกีฬา

สมาคมกีฬา เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับจีนมีสมาคมกีฬาที่เฉพาะและหลากหลาย จึงทำให้การพัฒนากีฬาและนักกีฬาให้มี กีฬาเฉพาะนั้นๆ ระดับและก้าวเข้าสู่การแข่งขันระดับสากลได้ไม่ยาก สมาคมกีฬาในประเทศจีนที่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีน ประกอบด้วย

- สมาคมกีฬาฤดูหนาว
- สมาคมกีฬายิงธนู
- สมาคมกีฬาฟันดาบและจักรยาน
- สมาคมกีฬาทางน้ำ
- สมาคมกีฬามวยปล้ำ
- สมาคมกีฬาเทควันโด
- สมาคมกรีฑา
- สมาคมกีฬาว่ายน้ำ
- สมาคมกีฬายิมนาสติก
- สมาคมกีฬาเบสบอลและซอฟท์บอล
- สมาคมกีฬาฟุตบอล
- สมาคมบาสเกตบอล
- สมาคมวอลเลย์บอล
- สมาคมป้องกันและแบดมินตัน
- สมาคมเทนนิส

- สมาคมกีฬารูปแบบวิฑูการบิน
- สมาคมกีฬาหมากรุก
- สมาคมกีฬาวูซู
- สมาคมกีฬาขี่กง
- สมาคมกีฬาปีนเขา
- สมาคมกีฬาจักรยานยนต์และรถยนต์

2.4 ศูนย์ประสานงานการกีฬา

ศูนย์ประสานงานการกีฬา คือหน่วยงานที่ประสานงานการดำเนินกิจการทางกีฬาของทั้ง 3 หน่วยข้างต้น เป็นศูนย์กลางในการจัดการกิจกรรมทางการกีฬาภายในประเทศ ประกอบด้วยองค์กรหน่วยย่อย ดังนี้

- สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา
- สำนักงานหนังสือพิมพ์กีฬาแห่งชาติจีน
- ศูนย์พัฒนากีฬาพื้นบ้าน
- ศูนย์ข้อมูลกีฬา
- ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กีฬาต่างประเทศ
- ศูนย์อุปกรณ์กีฬา
- ศูนย์จัดการการเสี่ยงทายกีฬา
- ศูนย์จัดการงบประมาณกีฬา

ทั้ง 4 หน่วยงานข้างต้น มีลักษณะการทำงานที่เกี่ยวข้องกัน กล่าวคือถึงแม้ว่าแต่ละหน่วยงานจะมีบทบาทและหน้าที่ที่เฉพาะเจาะจงและแตกต่างกันออกไป แต่ทั้ง 4 หน่วยงานคือหน่วยงานที่ร่วมกันสร้างนักกีฬาทีมชาติ เพื่อสนองต่อนโยบายที่สำนักกิจการกีฬาแห่งชาติจีนประกาศใช้ โดยเริ่มจากหน่วยงานจุดเริ่มต้นในการเพาะนักกีฬาคือ โรงเรียน ซึ่งเป็นสถาบันที่เป็นหน่วยงานของฝ่ายดำเนินการ โครงการที่เล็กที่สุด จึงเข้าถึงมวลชนที่สุด การคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติจึงเริ่มต้นจากหน่วยงานนี้ หลังจากมีการคัดเลือกนักกีฬาจากโรงเรียนกีฬาแล้ว ทางโรงเรียนจะนำนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าไปฝึกซ้อมที่สำนักงานกีฬาท้องถิ่น หน่วยงานที่ 2 ของฝ่ายดำเนิน

โครงการ นักกีฬาที่ได้รับให้เข้าฝึกซ้อมหรือเก็บตัวที่สำนักงานกีฬาท้องถิ่นใดๆ แล้วได้รับการพิจารณาจากความสามารถในการเล่นกีฬาให้ได้เป็นนักกีฬาทิมชาติ ถือว่าได้ขึ้นทะเบียนนักกีฬาในสังกัดของสมาคมกีฬาต่างๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ 3 ของฝ่ายดำเนินการ สำหรับหน่วยงานที่ 4 ศูนย์ประสานงานการกีฬา คือหน่วยงานที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานทั้ง 3 หน่วยงานข้างต้น โดยเป็นการประสานงาน คอยช่วยเหลือ ดูแล และควบคุมการทำงานของทั้ง 3 หน่วยงานดังกล่าว

เนื่องจากเป็นฝ่ายดำเนินงานต่อจากการกำหนดนโยบายของรัฐบาลกลางที่กำหนดใช้ประมวลกฎหมายกีฬาแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ ทั้งนี้หน่วยงานทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นจะได้รับงบประมาณพื้นฐาน และเงินอุดหนุนเพิ่มเติมจากรัฐบาลในจำนวนที่ไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้เทคโนโลยีและผลงานของแต่ละองค์กรที่แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามรัฐบาลจีนไม่มีความประสงค์ในการเปิดเผยและแจ้งการใช้งบประมาณจำนวนนี้เท่าไรนัก

บทที่ 4

ชีวิตนักกีฬาจีน

หากกล่าวถึงนิยามของนักกีฬาอาจกล่าวได้ว่านักกีฬาคือ ผู้เชี่ยวชาญอีกสาขาหนึ่ง แต่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการเล่น การแข่งขันในกีฬาต่างๆ ซึ่งในการเล่นกีฬานั้นต้องมีทักษะที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับชนิดกีฬา เช่น นักฟุตบอลก็คือผู้ที่เชี่ยวชาญในการเล่นหรือการแข่งขันฟุตบอล เช่นเดียวกันนักบาสเกตบอลก็คือผู้ที่เชี่ยวชาญในการเล่นหรือการแข่งขันบาสเกตบอล

เมื่อกล่าวถึงนักบาสเกตบอลชาวจีน เลียงไม่ได้ที่จะต้องกล่าวถึง ตำนานอดีตนักบาสเกตบอลชื่อดัง วัย 35 ปี “เหยา หมิง”

ในวัตถุประสงค์ที่ 2 ของการวิจัย ผู้วิจัยนำชีวิตการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของเหยาหมิงมาเป็น กรณีศึกษา เนื่องจากเรื่องราวของเหยาหมิงตั้งแต่จุดเริ่มต้นที่ก้าวเข้าสู่วงการบาสเกตบอลจีนและบาสเกตบอล NBA จนถึงจุดสิ้นสุดการเป็นนักบาสเกตบอลมืออาชีพ และชีวิตหลังจากนั้นปรากฏให้เห็นการควบคุมที่เกิดจากการใช้อำนาจของรัฐบาลจีนในแต่ละยุคสมัยตามช่วงเวลาชีวิตของเขา

จากการศึกษาสามารถแบ่งช่วงชีวิตของเหยา หมิง ได้เป็น 3 ช่วงได้แก่ (1) กว่าจะเป็น...เหยา หมิง (2) ชีวิตสองโลกเริ่มต้น (3) ปิดตำนานชีวิตสองโลก

1. กว่าจะเป็น...เหยา หมิง

เหยา หมิง (Yao Ming, 姚明)

เกิด : วันที่ 12 กันยายน ค.ศ.1980 ณ นครเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน

เชื้อชาติ : จีน

ส่วนสูง : 7 ฟุต 6 นิ้ว (2.29 เมตร)

น้ำหนัก : 310 ปอนด์ (141 กก.)

ฉายา : The (Ming) Dynasty, The Great Wall

ถึงแม้ว่าโครงการนี้จะไม่ได้ประกาศออกมาเป็นปฏิบัติการแห่งชาติ แต่ แวดวงบาสเกตบอลในเซี่ยงไฮ้ต่างรู้กันดีถึง โครงการสืบสายเลือดและเพาะพันธุ์นักกีฬา หรือ “ปฏิบัติการเหยาหมิง” โครงการนี้ได้เริ่มขึ้นจากการแนะนำของประธานหมาให้เหล่าสหายเสาะแสวงหาคนหนุ่มสาวที่มีอินส์พิเศษ เข้าสู่โลกการกีฬาของประเทศ บรรพบุรุษของเหยาหมิงสองชั่วรุ่นคนจึงได้ถูกคัดเลือกมาโดยเกณฑ์ตัดสินด้านขนาดของร่างกาย และพ่อแม่ของเหยาหมิง (เหยา ซี้หยวน และฟาง เฟิงตี้) จึงถูกแมวมองด้านกีฬานำเข้าสู่วงการบาสเกตบอล

เหยา ซี้หยวน (พ่อของเหยา หมิง) ซึ่งสูง 208 เซนติเมตร คือ นักบาสเกตบอลทีมชาติคนหนึ่งที่เช่นเดียวกับ ฟาง เฟิงตี้ (แม่ของเหยา หมิง) เธอเคยเป็นถึงกัปตันทีมชาติหญิงด้วยส่วนสูง 188 เซนติเมตร ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยความสูงของผู้ชาย เซี่ยงไฮ้ในยุคนั้นถึง 1ฟุต หรือ12นิ้ว ฟาง เฟิงตี้ได้รับการคัดเลือกเข้าฝึกที่ศูนย์การกีฬาเซี่ยงไฮ้บ้านเกิดของเธอ เมื่อปี 2508 ตอนอายุ 15 ปี ตามโครงการ 5 ปีของการสร้างนักบาสเกตบอล หนึ่งที่เธอเอง อยากเป็นนักแสดงมากกว่า แต่ความสูงได้สะดุดตาแมวมองสรรหานักกีฬาและพ่อแม่ก็ส่งเสริม เพราะการที่ลูกได้เข้าอยู่ในโครงการนี้หมายถึงจะได้รับการศึกษาฟรี มีอาหาร ที่พักให้อยู่ฟรี รวมทั้งจะได้เงินเดือนเลี้ยงชีพไปตลอดชีวิต ด้วยฟางกล่าวว่า นักเรียนการกีฬาทุกคน จะต้องฝึกวันละ 8-10 ชั่วโมงในสนามกลางแจ้ง ไม่ว่าอากาศจะหนาวเหน็บหรือร้อนแค่ไหน เจ็บหรือป่วยก็ต้องลงสนามพร้อมกับเพื่อนๆ เพื่อแสดงถึง “สปิริต”ชีวิตของเธอเกิดผันผวนตอนอายุ17 เมื่อเกิดการปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม ฟาง เเฟนดีกลายเป็น 1 ในหน่วยเรด การ์ด ซึ่งมีอิทธิพลล้นฟ้าในตอนนั้น ทำให้ต้องหยุดเล่นบาสเกตบอลไปชั่วคราว เพราะ “บาสเกตบอล”ถูกถือว่าเป็นกีฬาของพวกอเมริกัน ของพวกนายทุนช่วงต้นของการปฏิวัติทางวัฒนธรรม หน่วยเรดการ์ดในเซี่ยงไฮ้ได้ปิดโรงเรียน มหาวิทยาลัย ทำลายวัดวาอารามและอนุสาวรีย์ต่างๆบุกปล้นบ้านพวกนายทุน ชุนนาง พวกปัญญาชน และกำจัดทุกอย่างที่เห็นว่าเป็นไปตามอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นเครื่องสำอาง แม้กระทั่งร้านขนมปังฝรั่งเศสหรือพวกดนตรีคลาสสิก

จนกระทั่ง เต็ง เลี้ยวผิง ขึ้นมาเป็นผู้นำคนใหม่ ทุกอย่างจึงได้กลับสู่สภาพเดิม... ฟางจึงได้เล่นบาสเกตบอลอีกเช่นเดียวกับหนุม เหยา ซิหยวน อดีตผู้เล่นทีมสโมสรเซียงไฮ้ในตำแหน่ง เซ็นเตอร์ แต่เมื่ออายุ 28 ปี ฟางก็เลิกเล่นกีฬาชนิดนี้ เปลี่ยนสภาพเป็นผู้ฝึกทีมเยาวชนหญิงเซียงไฮ้แทน ในปี 2521 แต่ภาระของเธอก็ไม่ได้หมดลงแค่นั้น สมาคมบาสเกตบอลจีนมีความเห็นว่าถ้าต้องการแข่งขันกับต่างชาติให้ได้จริงๆ ทำไม่จึงไม่ “เพาะพันธุ์” นักกีฬารุ่นใหม่จากพ่อแม่ที่มีรูปร่างสูงๆ สมาคมจึงวางแผนหาคู่ให้ฟางและในที่สุดก็ลงเอยเอาที่ เหยา ซิหยวน ซึ่งอายุน้อยกว่าเธอ 2 ปี ที่จริงทั้งคู่รู้จักกันมาหลายปีแล้วเพราะพักอยู่ในหอพักนักกีฬาบริเวณเดียวกัน กินอาหารที่ห้องอาหารเดียวกันและฝึกซ้อมในคอร์ตซึ่งอยู่ติดๆ กันด้วยเพียงแต่ไม่ได้สนิทกันเท่านั้น

ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้เป็นพ่อสื่อคือ หลิว ซิ หยู อดีตผู้เล่นระดับหัวหน้าที่มีคนหนึ่งโดยใช้วิธีเข้าไปอธิบายให้แต่ละฝ่ายได้รู้ถึงนโยบายและความเหมาะสม รวมทั้งบอกว่าเป็นมดของพรรคคอมมิวนิสต์อีกด้วยด้วยเหตุนี้ ฟาง เพลินดี กับ ซิ หยวน จึงปฏิเสธไม่ได้

ทั้งคู่ได้แต่งงานกันและได้พักอยู่ในอพาร์ทเมนต์ ซึ่งทางสมาคมบาสเกตบอลจัดให้ พร้อมกับบอกว่าเมื่อไหร่ “ต้า ฟาง” กับ “ต้า เหยา”(สมญาที่แฟนบาสเกตบอลจีนเรียกทั้งสองคนอย่างยกย่องเพราะ “ต้า” มีความหมายคล้ายๆ กับเป็นพี่ใหญ่หรือลูกพี่) จะมีลูกเสียที

จนถึงวันที่ 12 กันยายน 2523 “ต้า ฟาง” ก็ให้กำเนิดทารกเพศชายคนหนึ่งที่โรงพยาบาลเซียงไฮ้ ท่ามกลางความตื่นเต้นของแพทย์และพยาบาล เพราะเป็นทารกที่มีน้ำหนักกว่า 5กก.หนักกว่าเด็กแรกคลอดโดยทั่วไปเกือบ 2กก. ขาใหญ่ แขนใหญ่ มือเท้าได้รูปราวกับเด็กอายุ 3 ขวบพ่อแม่ตั้งชื่อให้ว่า “หมิง” ซึ่งหมายถึง “สว่างไสว”

สมาคมนักบาสเกตบอลเซียงไฮ้สมหวังมากและวางแผนชีวิตให้แก่เด็กน้อย เหยา หมิง ตั้งแต่บัดนั้นตอนแรกจะสนับสนุนครอบครัวนักกีฬานี้เลยตั้งแต่ด้านโภชนาการและการเงิน แต่กรรมการบางคนคัดค้านเพราะผิดกฎ หากจะสนับสนุนแบบนี้ ลูกของอดีตนักกีฬาทุกคนก็ต้องได้รับเช่นกัน จึงจำเป็นต้องรอให้เห็นแวและศักยภาพทางกีฬาเสียก่อน ค่อยมาว่ากันใหม่ต้า ฟาง และ ต้า เหยา จึงได้รับภาระดูแล ทะนุบำรุงลูกชายอย่างดีที่สุดไปก่อน หนึ่งที่ร้ายได้ก็ไม่น้อยนิดเดียว

เพราะฟางถูกย้ายจากโค้ชไปเป็นเสมียนในสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งเซี่ยงไฮ้ ส่วนเหยาดังเป็นกรรกรทำเรือมีรายได้รวมกันแค่ 80 หยวน หรือประมาณ 50 ดอลลาร์ (1,250บาท)

เมื่อเหยาหมิงอายุได้ 4 ขวบ เขาสูงกว่า 100 เซนติเมตร และหนัก 27 กก. ต่อมาในปี พ.ศ.2535 ขณะเรียนจบประถม 6 เหยาหมิงอายุ 8 ขวบ มีความสูงถึง 1.70 เมตร ซึ่งยากที่จะรอดพ้นสายตาของแมวมองจากวงการกีฬา เพื่อนเก่าร่วมทีมบาสเก็ตบอลของต้าฟาง ก็ได้ชักชวนให้เหยาหมิงเข้าสู่โรงเรียนการกีฬาประจำเมืองซีวู่ซู่ เพื่อจะได้เรียนฟรี เหยาน้อยได้เล่าถึงความใฝ่ฝันในวัยเด็กว่า “ผมอยากเป็นนักสำรวจด้านโบราณคดี เดินทางไปตามที่ต่างๆ มุดถ้ำเล็กถ้ำน้อย ซึ่งก็คงเป็นยากเรื่องสำหรับผม...” แต่พ่อแม่ก็บอกให้เขาเริ่มการฝึกฝนบาสเกตบอล เด็กชายเหยา ซึ่งวัยไม่ถึง 9 ขวบ ก็ได้เข้าสู่โรงเรียนการกีฬาซีวู่ซู่โดยไร้การขัดขืนใดๆ แม้ขณะนั้น เขาบอกว่า เขาเกลียดบาสเกตบอล “แต่เพราะพ่อแม่แท้ๆ เพราะผมเคารพพวกท่านมาก” ขนาดของร่างกายทำให้เขาขุ่นงันและมักตกเป็นเป้าการหัวเราะเยาะ แต่เสียงหัวเราะเหล่านั้นก็ไม่เจ็บปวดเท่ากับการฝึกฝนทุกวัน เด็กชายจะต้องวิ่ง...วิ่ง...และวิ่งจนแทบล้มนอนวัดพื้น ต้องกระโดดจนแขนขาแทบไหม้ ต้องฝึกโยนลูกบอลจนแทบยกแขนไม่ขึ้น หลายครั้งที่เด็กชายเหยากลับบ้านและงอแงที่จะออกจากโรงเรียนกีฬา พ่อของเขาก็มักพาไปที่หลังตึกอพาร์ทเมนต์เล่นฝึกโยนลูกบอล ทุกครั้งที่เหยาโยนลูกบอลเข้าเป้า พ่อก็สัญญาจะซื้อของขวัญให้ “พ่อตัดสินใจบนผมให้เล่นต่อไป!” เหยาพูดที่เล่นถึงพ่อสำหรับแม่ของเขานั้น กลับมีวิธีที่แตกต่างออกไป วันหนึ่งต้าฟางได้ตัวชมละคร Harlem Globetrotters ได้ชมการเล่นบาสเกตบอลที่สนุกสนานอย่างไม่เคยเห็นมาก่อน “ฉันคิดว่าประสบการณ์นี้ ส่งผลกระทบต่อเหยาหมิงมากทีเดียว พวกเขาทำให้บาสเกตบอลกลายเป็นการแสดงที่ยิ่งใหญ่ในด้านบันเทิง”

อย่างไรก็ตาม ด้วยความเป็นห่วงอนาคตของเหยาหมิง ต้าฟางคิดว่าชีวิตนักบาสเกตบอลนั้นจะไม่ให้รางวัลอะไรมากนัก และหากจีนเปิดประเทศ เขาก็ควรได้เตรียมตัวเพื่อไขว่คว้าโอกาสจากโลกภายนอกระบบการกีฬาแบบสังคมนิยมเก่าๆ ต้าฟางจึงจูงเด็กชายเหยาออกจากซีวู่ซู่ และมาเข้าโรงเรียนที่มีชื่อเสียงด้านการศึกษา เหยาวัย 11 ขวบ ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องต่างแดนและประวัติศาสตร์ราชวงศ์กษัตริย์จีน แต่เขามาเริ่มเรียนช้ามาก และตามการเรียนไม่ทัน และในที่สุดก็

ต้องกลับไปทีลิวี่สู่ว “การออกจากโรงเรียน ไปเล่นบาสเกตบอล ทำให้เหยาเสียใจที่สุด” เพื่อนสนิทในเซียงไฮ้ของเหยาเล่า

ล่วงสู่วัย 13 ปี ความสูงของเหยาน้อยก็พุ่งถึง 2 เมตร เขาย้ายออกจากอพาร์ทเมนต์ของพ่อแม่ มาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีการกีฬาแห่งเซียงไฮ้ เป็นช่วงระยะเวลา 8 ปี โค้ชและนักวิทยาศาสตร์การกีฬาต่างร่วมมือกันขัดเกลาเด็กยักษ์คนนี้ให้ก้าวขึ้นสู่การเป็นนักกีฬาสากลตั้งความหวังที่จะปั้นเหยาให้เป็นดาว ทำให้ฟางเป็นฝ่ายต้องไปหาลูกเอง ทำอาหารที่ลูกชอบไปให้ในวันที่พักการซ้อม และไปนั่งชมการเล่นของลูกทุกครั้งในการแข่งขันเป็นทีมเหย้า และอดทนคอยอยู่หน้าห้องพักนักกีฬาเพื่อจะได้พบหน้าลูกแม่จะเพียงแวบเดียวก็ยังดีช่วงหนึ่ง ฟางหงุดหงิดมากที่ลูกหารองเท้าขนาดใหญ่เหมาะกับเท้าใส่ไม่ได้ เธอจึงขอความช่วยเหลือไปยังครอบครัวของเพื่อนที่อยู่ในสหรัฐอเมริกาช่วยหารองเท้าเบอร์ 18 มาให้ จึงได้รองเท้าไนกี้ แอร์ ในราคาถึง 92 ดอลลาร์มา

หลังจากนั้นในปีพ.ศ. 2539 อติตยามแดงอย่างต้าฟางค่อยๆบ่าหน้าสู่โลกทุนนิยม ไม่เพียงเรื่องซื้อหารองเท้าไนกี้ ยังได้มองทะลุกรอบของระบบจีน ไนกี้จะเป็นแหล่งจุดประกาย เข้าสู่ตลาดบริโภคที่เริ่มผลิบานในจีน ต่อมาคณะผู้บริหารบริษัทเครื่องกีฬา ไนกี้ จากสหรัฐซึ่งมาเยือนเซียงไฮ้ ได้พบ เหยา หมิง ขณะซ้อมบาสเกตบอลอยู่และรู้สึกประทับใจในตัวเด็กหนุ่มหน้าซื่อๆ แต่สูงถึง 218 เซนติเมตร พวกเขาเกิดประกายความคิดขึ้นทันทีว่า หนุ่มวัยรุ่นผู้นี้ จะเป็นวีรบุรุษช่วยพวกเขาบุกเบิกตลาดในจีน จากนั้น ผู้แทนของไนกี้ก็เข้าหาแม่ของเหยา เสนอรองเท้า เสื้อผ้าต่างๆ และคำแนะนำต่างๆที่พลังพรูออกมาชี้แนะการปั้นเหยาให้เป็นผู้เล่นระดับโลก และการไปสู่ดวงดาวนี้เหยาจะต้องออกจากโลกบาสเกตบอลเก่าๆของจีน และกระโจนสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ ต้าฟางจึงได้หว่านล้อมให้ผู้นำในวงการกีฬาเซียงไฮ้ ไฟเขียวให้เหยาเข้าร่วมค่ายบาสเกตบอลจูเนียร์ที่ปารีส ในปีพ.ศ. 2540 จนสำเร็จ ต่อมาเหยาก็ได้เข้าร่วมโครงการของไนกี้ก็อีกในการเดินสายเล่นบาสเกตบอลระหว่างฤดูร้อนในสหรัฐฯปีพ.ศ. 2541 เป็นครั้งแรกที่เจ้าหน้าที่จีนได้ให้อิสระภาพแก่ผู้เล่นมากเช่นนี้ ระหว่างนั้น ต้าฟางและเหยาน้อยก็เริ่มเห็น โอกาสในการเข้าสู่NBA

โลกที่อยู่กันคนละขั้วคือจีนและสหรัฐฯ ได้ปะทะชนในชีวิตของเหยา นักอนุรักษ์นิยมที่เคร่งครัดยังคงบริหารระบบกีฬาในจีน แต่หลายๆคนก็เริ่มหันเหสู่ธุรกิจ ในเย็นวันหนึ่งของเดือนเมษายนปีพ.ศ. 2542 หลี่เหยาหมินผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปของทีมเซียงไฮ้ที่เหยาหมิงสังกัดอยู่นั้น ก็ได้

เจ็ญต้าฟางและครอบครัวของเธอมาที่โรงแรมแกรนด์ ไฮแอท เพื่อเข้าร่วมการประชุมด้วยกับ นายจากสหรัฐไมเชล โคยน์ (Michael Coyne) ในตอนศึกผู้จัดการของคลับพยายามโน้มน้าวให้ ครอบครัวเหยาเซ็นสัญญา ที่ระบุแบ่งรายได้ 1 ใน 3 ของเหยาในอนาคต แก่บริษัทของโคยน์คือ Evergreen Sports Management นับเป็นการตัดสินใจที่ยากเย็น... ขณะที่นาฬิกาติบเวลา 2 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น หลี่ก็ได้เตือนครอบครัวเหยาว่า นี่คือเส้นทางเดียวที่เหยาจะได้เข้าสู่ NBA ต้าฟางจึง ยอมจำนนในที่สุด

ก่อนตะวันตกดินในเย็นวันเดียวกันนั้น ต้าฟางร้องไห้ฟูมฟายโทรศัพท์ไปหาตัวแทนในกี คร้าครวญว่าเธอถูกบีบให้ทำสัญญา ตัวแทนของในกีซื้อกริบออกมาประณาม และพยายามเพิกถอน สัญญา ใน 2-3 วันต่อมา ต้าฟางก็เบียดสัญญานั้น

ในปีพ.ศ. 2545 คลื่นกระแสความวุ่นวายต่างๆของโลกกีฬามเหยาหึง ซึ่งเข้าสู่วัย 21 ปี ด้วย ความสูง 2.26 เมตร เขากลายเป็นผู้กุมชะตาของจินลิต และนำเซียงไฮ้ทะยานสู่แชมป์กีฬาแห่งชาติ เป็นครั้งแรกในรอบกว่า 40 ปี กลุ่มผู้นำทีมในเซียงไฮ้ทูปกำปั้นถึงเวลาแล้วที่จะส่งเหยาหึงเข้าร่วม การคัดเลือกตัวนักกีฬาของ NBA และเรื่องยุ่งๆก็อุบัติขึ้น ต้าฟางหนึ่งในที่ปรึกษาของทีมเหยา พยายามเข้ามามีส่วนร่วมในผลประโยชน์ต่างๆ ขณะที่เจ้าหน้าที่ในเซียงไฮ้ชี้ว่าสัญญากับ Evergreen ยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ ด้านปักกิ่งก็ออกโรงประกาศว่า เหยาจะต้องจ่าย 50% ของรายได้ของเขา ให้แก่รัฐบาลกลาง

เหตุการณ์กลับพลิกผัน ในขณะเดียวกันหวังจื้อจื้อ อดีตนายทหารของกองทัพจีนผู้ได้รับ อนุมัติให้ไปเล่นบาสเกตบอล NBA ปฏิเสธที่จะกลับบ้านมาฝึกหัดนักกีฬาในทีมชาติจีน สร้างความ ออกสั่นขวัญแขวนแก่กลุ่มเจ้าหน้าที่ และอะไรจะเกิดขึ้น หากเหยาหึงแปรพักตร์ไปเสียอีกคน ดังนั้น ต้าฟางดูจะเป็นต่อกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ในเซียงไฮ้ ด้านเจ้าหน้าที่ในปักกิ่งบอกว่าจะไม่ยอม ปล่อยตัวเหยาหึง เธอจึงขู่สวนกลับไปว่า “หากเราไม่สามารถตกลงกัน เหยาหึงจะไม่เล่น บาสเกตบอลอีกต่อไป” ในที่สุด เจ้าหน้าที่ก็ได้ส่งแฟกซ์ให้แกร์รอกเกตส์ สุตตัน บอกว่าพวกเขา ต้องการให้เหยาหึงเป็นผู้เล่นหมายเลขหนึ่งในการคัดเลือกในปีพ.ศ. 2545

ต้าฟางและสามีได้บินมายังปักกิ่งเพื่อดูการคัดเลือกกับลูกชาย เดวิด สเติร์นผู้แทนของNBA ประกาศให้เหยาหมิงเป็นผู้เล่นอันดับหนึ่งของการคัดเลือกฯ ต้าฟางตบมืออย่างพอเป็นพิธี และเพียงแยมยิ้มนิดๆ (เหยา หมิง นักบาสฯ NBA ที่รัฐบาลจีนวางแผนเพาะพันธ์สร้างเป็นยอดนักกีฬา 2551 : ออนไลน์)

ในที่สุดทีมฮิวสตัน ร็อกเกต ก็ได้ตัวเหยาหมิงไปในปี 2545 ต้า ฟาง ผู้เป็นแม่ได้รับอนุญาตให้ไปอยู่เป็นเพื่อนลูกที่อเมริกาได้ แต่พอยังคงทำงานที่ทำเรือเซี่ยงไฮ้ต่อไป เหมือนเป็นตัวประกันให้ลูกชาย

หากมองการเดินทางอันยาวไกลของเหยากระทั่งเข้าสู่NBA นั้น ไม่อาจเทียบได้กับการเดินทางในเส้นทางวิบากของคุณแม่วัย 52 ปี ที่ต่อสู้จาก “ทีมเหมา” สู่อี “ทีมเหยา” ขณะนี้ อดีตยามแดง มีบทบาทเป็นซีอีโอทีมเหยาซึ่งมีฐานะเป็นบริษัทข้ามชาติ ดูแลชี้แนะงานอาชีพมูลค่านับหลายล้านเหรียญสหรัฐของลูกชาย อย่างไรก็ตาม ต้าฟางแม้ไม่เคยร่ำเรียนในระบบการศึกษาปกติ ก็ไม่เคยเสแสร้งในการเข้าใจสัญญาต่างๆ การต่อรองข้อตกลงกับNBA เธอยึดถือหลักการปฏิบัติได้จริง และประสบการณ์ที่เคยถูกชักนำในทางที่ผิดในอดีต ทำให้เธอยังมีความปรารถนาที่จะคอยปกป้องลูกชาย ต้าฟางมาถึงสุดตันก่อนที่ลูกชายของเธอจะมาถึงหนึ่งสัปดาห์ เพื่อเตรียมการต้อนรับลูกชาย นับเป็นครั้งแรกที่เธอมาถึงอเมริกา บริษัทจัดหาบ้านได้แนะนำบ้านที่วินด์เซอร์ ปาร์ค เลคส์ ห่างจากสุดตัน 20 ไมล์ ต้าฟางตกลงซื้อบ้านหลังโตที่ดูเหมาะสมสำหรับครอบครัวคนร่ำรวยด้วยสนนราคา 500,000 เหรียญสหรัฐหรือประมาณ 20 ล้านบาท จากนั้น เธอก็ได้ใช้เวลาครึ่งก่อนคืนในการกวาดดูทำความสะอาดบ้านก่อนที่เหยาหมิงจะมาถึง ขณะนี้ การคอยเป็นห่วงเป็นใยดูแลลูกชายได้กลายเป็นงานเต็มเวลาของต้าฟาง ไม่ว่าจะเป็นการกวาดดูบ้าน ซักล้าง ต้มชุปไป๋อาหารจานโปรดของลูกชายไว้รอทำ หรือไม่ก็ผัดผักสูตรเซี่ยงไฮ้ ต้าฟางทิ้งห้องครัวอันโอโง่งเปิดโล่งของบ้าน และได้ดัดแปลงห้องซักรีดเล็กๆ ให้เป็นครัวปิดแบบจีน ซึ่งเหมาะสำหรับการปรุงอาหารท้องถิ่นของชาวเซี่ยงไฮ้ เนื่องจากสามารถเก็บควัน ไหมงจากการผัดอันดุเดือด

เหยาชื่นชมในการอุทิศตัวของแม่ ทว่า บางครั้งมันก็ทำให้เขารู้สึกอึดอัดเหมือนจะหายใจไม่ออก “แม่ของผมเหมือนแมลงวันที่คอยส่งเสียงรอบๆ ใบหูผม” เหยากล่าวถึงแม่ เหยาเข้าสู่วัย 25 ปี เป็นผู้ใหญ่ผู้ถือสัญญามูลค่า 18 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่วินด์เซอร์ ปาร์ค เลคส์ระหว่าง

ฤดูกาลแข่งขันของ NBA อย่างไรก็ตาม เหยาได้เข้าพาร์ตเมนต์ซานเมืองฮุสตัน และยังสามารถไปไหนมาไหนตามลำพังกับเยลลี่คูร์กซึ่งเป็นนักกีฬาในทีมชาติจีน ความสูง 1.9 เมตร โดยไม่มีแม่คอยคุมไปด้วย

ส่วนต้าฟางและต้าเหยาที่อยู่อยู่กับโครงการใหม่ๆของพวกเขา รวมทั้งการเปิดสปอร์ต คาเฟ่ Yao Restaurant & Bar ในฮุสตัน การเปิดภัตตาคารแห่งนี้ จะเป็นการบรรลุอเมริกันดรีมในเวอร์ชันของต้าฟาง เป็นแม่พิมพ์ในการสร้างอนาคตของชุมชนชาวจีนในต่างแดน อดีตเรด การ์ด ผู้นำเยาวชนจีนในอดีตที่มีหน้าที่ทำลายล้างวัฒนธรรมนายทุนตะวันตกมาก่อน จึงกลายมาเป็นนักธุรกิจ(นายทุน)เสียเอง จากการบริหารงานบริษัทส่วนตัวหรือดูแลผลประโยชน์ให้ลูกชายตามสัญญาที่ทำไว้กับ NBA และทีมฮิวสตัน ร็อกเกตมูลค่า 18 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 720 ล้านบาท (บ้านหลอมเหยาหมิง 2551 : ออนไลน์)

ในช่วงการเริ่มต้นการเป็นนักกีฬาของเหยาหมิง ได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ตัวของเหยาหมิงเองนั้นยังไม่เกิด โดยเริ่มต้นขึ้นในสมัยปฏิวัติวัฒนธรรม ยุคที่ เรด การ์ด เรื่องอำนาจในจีน หลังจากที่เหยาหมิงเกิดแล้ว การวางแผนปฏิบัติการเหยาหมิง ยังคงดำเนินการไปพร้อมๆกับการเติบโตของเขา จนกว่าที่เหยาหมิงจะเป็นได้ตั้งความต้องการของรัฐบาลจีน ที่กำหนดออกมาเป็นโครงการระดับประเทศ

2. ชีวิตสองโลกเริ่มต้น

ในปี ค.ศ. 2002-2005 ช่วงเริ่มต้นในการเล่นให้กับฮิวสตัน ร็อกเกต เหยาไม่ได้มีส่วนร่วมในการฝึกซ้อมช่วงปรี-ซีซั่นกับ ฮิวสตัน เนื่องจากต้องเดินทางไปเล่นให้กับทีมชาติจีนในศึกบาสเกตบอลชิงแชมป์โลก ปีค.ศ. 2002 และเขาได้สัมผัสเกมเอ็นบีเอครั้งแรกในนัดที่พบกับทีมอินเดียน่า เพเซอร์ส โดยเขาทำได้เพียง 1 แด้มกับอีก 1 รีบาวน์ เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เหยา ก็สามารถชูตแอดัมลงห่วงครั้งแรกในศึกเอ็นบีเอได้สำเร็จ ในนัดที่พบกับ เดนเวอร์ นัตเก็ตส์ โดยหลังจาก 7 เกมผ่านไป เหยา มีสถิติลงสนามไปเพียงเฉลี่ย 14 นาที และ 4 แด้ม ต่อเกม ซึ่งทำให้หลายฝ่ายต่างพากัน คาดหมายว่า เหยา คงไม่ประสบความสำเร็จในเกมเอ็นบีเออย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม เมื่อจบฤดูกาลแรก (ค.ศ. 2002-2003) ของเขา เหยา สามารถทำแต้มเฉลี่ยได้ 13.5 คะแนน และ 8.2 รีบาวน์ ต่อเกม ซึ่งดีพอที่จะทำให้เขาคว้าตำแหน่งผู้เล่นดาวรุ่งแห่งปีของเอ็นบีเอ ในอันดับ 2 ไปครอง (NBA Rookie of the Year Award) พร้อมกับถูกเลือกให้ติดทีมรวมดาวรุ่งเอ็นบีเอ ชุดตัวจริง นอกจากนี้ เหยา ยังได้รับการโหวตจาก Sporting News ซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์กีฬาชื่อดังของสหรัฐฯ ให้เป็นผู้เล่นดาวรุ่งแห่งปี และได้รางวัล นักกีฬาหน้าใหม่แห่งปี (Laureus Newcomer of the Year) มาครองได้อีกด้วย

เข้าสู่ฤดูกาล 2003-2004 ซึ่งเป็นฤดูกาลที่สองของ เหยา ในเอ็นบีเอ เขาก็เริ่มฉายแวพรสวรรค์ด้านการชดห้วงได้อย่างโดดเด่นมากขึ้น หลังจากที่ เหยา สามารถทำแต้มและรีบาวน์เฉลี่ยต่อเกมได้เป็นเปอร์เซ็นต์ที่ค่อนข้างสูง โดยจบฤดูกาล เขาสามารถทำแต้มเฉลี่ยต่อเกม ที่ 17.5 แต้ม กับ 9.0 รีบาวน์ ต่อเกม และไฮไลท์การทำแต้มสูงสุดของเขา เกิดขึ้น ในนัดที่พบกับ แอตแลนต้า ฮอร์ก ในเดือนกุมภาพันธ์ ปีค.ศ. 2004 ซึ่ง เหยา ทำแต้มได้สูงถึง 41 คะแนน กับ 7 แอสซิสต์ ส่งผลให้ในซีซั่นนี้ ทีมฮูสตัน ได้ผ่านเข้ารอบเพลย์ออฟ รอบแรกได้สำเร็จ ซึ่งแม้ว่าทีมของเหยาจะต้องกรอบไปในที่สุด ด้วยน้ำมือของ ลอสแอนเจลิส เลเกอร์ส แต่ เหยา ก็โชว์ฟอร์มได้ดี จนได้รับการโหวตให้เป็นผู้เล่นในตำแหน่งเซนเตอร์ในทีม NBA All-Star Game ประจำปีค.ศ. 2004 ซึ่งถือเป็นครั้งที่ 2 ติดต่อกัน

ในฤดูกาล 2004-2005 เหยา ยังคงได้รับการโหวตให้อยู่ในทีม NBA All-Star Game ร่วมกับ เทเรซี แม็คเกรดี เพื่อนร่วมทีม ฮูสตัน ซึ่งเพิ่งย้ายมาร่วมทีมเมื่อช่วงซัมเมอร์ นอกจากนี้ เหยา ยังทำลายสถิติของ ไมเคิล จอร์แดน อดีตตำนานนักบาสบอลของเอ็นบีเอ หลังจากที่ เขาได้รับเสียงโหวต All-Star มากที่สุด ที่ 2,558,278 คะแนน และในฤดูกาลนี้ เหยา ก็ช่วยให้ ร็อดเก็ตส์ คว้าชัยได้ถึง 51 เกม พร้อมจบที่อันดับ 5 ในสายตะวันตก ซึ่งส่งผลให้ ฮูสตัน ได้เข้ารอบเพลย์ออฟ รอบแรกได้เป็นปีที่ 2 ติดต่อกัน โดยพวกเขาต้องไปพบกับ คัลลัส มาเวอร์ริคส์ อย่างไรก็ดี แม้เหยาจะทำสถิติชู้ตแต้มเฉลี่ยได้ถึง 21.4 คะแนน กับ 7.7 รีบาวน์ ต่อเกม ในรอบเพลย์ออฟ แต่เขาก็ไม่อาจช่วยให้ ฮูสตัน ผ่านเข้าสู่รอบต่อไปได้ หลังจากเป็นฝ่ายแพ้ให้กับ คัลลัส ไป 3-4 เกม

ฤดูกาล 2005-2008 หลังจากพลาดลงสนามช่วยทีม ฮิวสตัน ไปเพียง 2 เกมเท่านั้น ใน 3 ปีแรก เหยา ก็ต้องได้รับบาดเจ็บอย่างหนักที่บริเวณนิ้วหัวแม่เท้าซ้าย จนถึงขั้นต้องเข้ารับการผ่าตัดในวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 2005 อย่างไรก็ดี แม้จะต้องพลาดลงเล่นไปถึง 21 เกม แต่หลังจากกลับมา

ฟิตสมบุรณ์อีกครั้ง เหยา ก็ยังได้รับการโหวตจากแฟนบาสเกตบอล ให้ติดทีม 2006 NBA All-Star Game หลังสิ้นสุดฤดูกาล เช่นเดิม ด้วยผลงานลงเล่นไปทั้งหมด 57 เกม ทำแต้มเฉลี่ยได้ 22.3 คะแนน กับ 10.2 รีบาวด์ต่อเกม แต่น่าเสียดายที่ เหยา ก็ไม่อาจพา ฮุสตัน ผ่านเข้าเล่นเกมเพลย์ออฟ ในปีได้ แกรมยังต้องได้รับบาดเจ็บซ้ำในเกมที่พบกับ ยูทาห์ แจ๊ส เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2006 โดยเหยาโชคร้ายกระดูกเท้าซ้ายแตก และส่งผลให้เขาต้องพักยาวถึง 6 เดือนเลยทีเดียว

เข้าสู่ฤดูกาลที่ 5 เหยา ยังคงหลิกหนีไม่พ้นอาการบาดเจ็บรุมเร้า โดยครั้งนี้ เหยา ได้รับบาดเจ็บเท้าแตก เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 2006 ขณะที่กำลังพยายามบล็อกลูกยิงของคู่ต่อสู้ และอาการบาดเจ็บในครั้งนี้ ก็ทำให้เขาพลาดการลงเล่นเกม All-Star ครั้งที่ 5 ของตนเองไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่งเขากลับมาเล่นได้อีกที ในวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2007 หลังจากชวดลงเล่นไปถึง 34 เกม อย่างไรก็ตาม แม้ฮุสตัน จะไม่มี เหยา แต่ทีมก็ยังสามารถทะลุผ่านเข้าถึงรอบเพลย์ออฟ รอบแรก ได้สำเร็จ โดยไปพบกับ ยูทาห์ แจ๊ส ซึ่งทีมก็สามารถเอาชนะไปได้ใน 2 เกมแรก แต่ทว่าพวกเขาก็ต้องเป็นฝ่ายปราชัยไปใน 4 เกมจาก 5 เกม หลังสุด พร้อมกับกระเด็นตกรอบนี้ไปอีกครั้ง แม้ว่า เหยา จะทำได้แต้มเฉลี่ยได้ถึง 25.1 แต้ม กับ อีก 10.3 รีบาวด์ ตลอดซีรีย์ ก็ตาม ทำให้ จบซีซัน เหยา ได้รับเลือกให้ติดทีม All-NBA ทีมที่สองเป็นครั้งแรกในอาชีพช่วงเอ็นบีเอ หลังจากก่อนหน้านี้ ได้รับเลือกให้ทีม All-NBA ทีมที่สามมาแล้ว 2 ครั้ง

ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2007 เหยา ได้ลงเล่นร่วมกับ นักบาสเกตบอลจีนด้วยกันเป็นครั้งแรก ในศึกเอ็นบีเอ กับ ซี เจียงเฉิง ผู้เล่นของทีม นิวเจอร์ซีย์ เน็ต ซึ่งเป็นเกมที่ถูกถ่ายทอดสดไปกว่า 19 ช่องโทรทัศน์ พร้อมผ่านสายตาคนดูกว่า 200 ล้านคน ในประเทศจีน จนเป็นเกมที่ถูกบันทึกว่ามีผู้ชมสูงสุดในประวัติศาสตร์เลยทีเดียว โดยเกมนั้นทีมของเหยา เป็นฝ่ายเอาชนะไปได้อย่างขาดลอย 104-88 และยังเป็นเกมที่ และใน เกม NBA All-Star Game ปีค.ศ. 2008 เหยา ได้รับการโหวตให้เป็นผู้เล่นตำแหน่งเซนเตอร์ของสายตะวันตก อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 เหยา ก็โชคร้ายได้รับบาดเจ็บกระดูกเท้าซ้ายแตก จนต้องพักยาวทั้งซีซัน ส่งผลให้ เหยา ชวดลงเล่นเกมรอบเพลย์ออฟ รอบแรก ของทีม และอาจจะรวมถึง โอลิมปิก เกมส์ ที่ปักกิ่ง ในช่วงสิงหาคมปีนี้ด้วย (เหยา หมิง 2556 : ออนไลน์)

3. ปิดตำนานเหยา หมิง ชีวิตสองโลก

วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 เหยา หมิง นักชดห้วงร่างยักษ์ชาวจีนประกาศยุติการโลดแล่นในวงการชดห้วงสหรัฐฯกว่า 9 ปีลงอย่างเป็นทางการ โดยเจ้าตัวเผยจะทำหน้าที่บริหารทีมเซี่ยงไฮ้ ชาร์ค ทีมเกิดที่เหยาเริ่มเล่นและเข้ามาถือครองอยู่

สาเหตุที่ต้องเลิกเล่นบาสเกตบอลนั้นเขาระบุว่า 2 ฤดูกาลที่ผ่านมา เขาไม่ได้ช่วยทีมให้เข้าไปเล่นเพลย์ออฟ เนื่องจากปัญหาบาดเจ็บที่ข้อเท้าจนต้องเข้ารับการผ่าตัด เจ้าตัวเผยว่า ก่อนหน้านี้ตนรอและหวังว่าจะได้กลับมาเล่นอีกครั้งหลังจากรักษาอาการบาดเจ็บแต่ก็ลงเอยที่การตัดสินใจเลิกเล่นในที่สุด เขากล่าวว่า "มันเป็นช่วงเวลาที่ย่ำแย่ในอาชีพของผม วันนี้ผมอยากประกาศเลิกเล่นบาสเกตบอลอย่างเป็นทางการ" ทั้งนี้ เหยา ยังได้ฝากขอบคุณชาวฮูสตันสำหรับระยะเวลา 9 ปีที่ได้มาอยู่ในทีม หลังจากที่ได้รับบาดเจ็บเข้ามาเมื่อปี 2002 แม้ว่าจะไม่ใช่ชดห้วงสัญชาติจีนคนแรก แต่ถือได้ว่าเหยา เป็นนักบาสเกตบอลจีนที่ได้รับความนิยมอย่างสูง กลายเป็นนักกีฬาจากจีนคนแรกที่มีมูลค่าทางการตลาดมากกว่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดอันดับของฟอร์บส์ ในการจัดอันดับคนดังในจีนที่มีมูลค่ามากที่สุด "ผมอยากขอบคุณชาวฮูสตันสำหรับระยะเวลา 9 ปีที่ยอดเยี่ยมในอาชีพของผม 9 ปีที่แล้ว ผมมาที่ฮูสตัน ขณะที่ยังเด็ก สูง โย่ง และผมมั่งคั่ง จนทั้งทีมเปลี่ยนผมให้กลายเป็นนักบาสเกตบอล เป็นหนุ่มใหญ่ที่แข็งแกร่ง แม้ว่าผมจะลาจากสนามแต่อาชีพของผมจะดำเนินต่อที่เซี่ยงไฮ้ ชาร์ค ผมเรียนรู้การบริหารทีม และจะทำอย่างเต็มที่เพื่อนำเกียรติยศมาสู่บ้านเกิดและทีมของผม" เขากล่าว

คล้อยหลังได้เกือบ 4 เดือน หลังการประกาศเลิกเล่นบาสเกตบอลอาชีพ เขาก็เลือกที่จะกลับเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยด้วยการสมัครเข้าเรียนในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยเซี่ยงไฮ้ เจียวทง (Shanghai Jiao Tong University) มหาวิทยาลัยชั้นนำของจีนในมหานครเซี่ยงไฮ้ บ้านเกิด

ในช่วงเย็นวันจันทร์ (7 พ.ย.) ซึ่งถือเป็นวันแรกที่เหยาวัย 31 เข้าเรียนในฐานะนักศึกษาเขาได้เปิดเผยข่าวหลังเลิกเรียนโดยกล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า "ผมไม่ได้ไปโรงเรียนมานานกว่า 10 ปี ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากนิดหน่อยในตอนแรก ผมต้องการเวลาสำหรับการปรับตัวเข้ากับสถานะนักศึกษา"

เมื่อผู้สื่อข่าวถามว่าเหตุใดถึงตัดสินใจกลับมาเรียนหนังสือ เขาตอบว่า “ผมรู้สึกว่าคุณต้องการบรรยากาศของการศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย”

การเริ่มต้นกลับเข้าสู่ชีวิตปกติของเขาถือว่าช้ากว่ากำหนดการไปราว 2 เดือน ด้วยอุปสรรคปะปังทั้งในเรื่องส่วนตัวและเหตุผลทางธุรกิจของเจ้าตัว

อย่างไรก็ตามคณาจารย์ก็ช่วยเหลือให้เขาสามารถปรับตัวเข้ากับชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย และช่วยให้เขาสามารถเรียนตามเพื่อนๆ ได้ทัน

ระหว่างการแถลงข่าวเขายังบอกกับผู้สื่อข่าวด้วยว่าเขาจะใช้ความรู้ที่เขาได้จากในห้องเรียนเพื่อไปใช้กับการบริหารทีมบาสเกตบอลเซี่ยงไฮ้ ชาร์ลส ที่เขาเป็นเจ้าของ

“ผมอยากจะทำความรู้และทักษะที่ผมเรียนในห้องไปใช้กับการทำงาน ซึ่งนั่นสำคัญมาก อย่างไรก็ตามมันไม่ได้หมายความว่าผมเรียนของผมจะด้อยลง ผมต้องสร้างสมดุลระหว่างการทำงานกับการเรียนด้วย” เขากล่าวกับผู้สื่อข่าว

ในปีเดียวกันนี้ เขา หมิง' หันมาลุยธุรกิจขายไวน์ โดยบริษัท “เหยา แฟมิลี ไวน์” ของอดีตยอดนักบาส ที่มีไร่องุ่นของตนเอง และใช้องุ่นจากไร่ 6 แห่งในเขตนาปา วัลเลย์ รัฐแคลิฟอร์เนียของสหรัฐฯ มาผลิตไวน์ชั้นดี จะนำไวน์ล็อตแรกผลิตเมื่อปี 2552 ออกขายในจีนขวดละ 18,000 บาท แต่จะนำไวน์ขวดแรกออกประมูลหาเงินเข้าการกุศลก่อน

ต่อมาในปีพ.ศ. 2555 เขาหมิงตัดสินใจครั้งสำคัญก้าวเข้าสู่แวดวงการเมือง ได้เป็นสมาชิกขององค์กรที่ปรึกษาของสถานิติบัญญัติ เซี่ยงไฮ้ และเข้าร่วมอยู่ในพิธีปิดการประชุมของคณะกรรมการการสภาพที่ปรึกษาประชาชน แห่งชาติสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ เซี่ยงไฮ้ หรือ CPPCC ซึ่งมีสมาชิกประมาณ 142 คน แม้องค์กรดังกล่าวไม่มีอำนาจในมืออย่างเต็มตัว แต่ เขา สามารถเข้าร่วมประชุมและเสนอคำแนะนำต่อ CPPCC หรือหน่วยงานของรัฐนำไปพัฒนาท้องถิ่นต่อไป และแม้ว่าตำแหน่งนี้ จะไม่มีอำนาจใดๆ แต่เขาได้กล่าวว่า "การเสนอเรื่องใดๆ ขึ้นมาถือเป็นเรื่องที่เราควรให้ความสำคัญ ซึ่งผมไม่ได้ต้องการเร่งรีบอะไรทั้งนั้น"

ด้าน จาง หยี่ โฆษกประจำทีมชาร์ลส ออกแถลงการณ์ไม่ได้วิตกกับการผันเข้าไปเล่นการเมืองท้องถิ่นของประธานทีม "เราไว้ใจว่า เขา หมิง สามารถแบ่งสรรงานของเขาได้อย่างลงตัว รวมถึงการเรียนด้วย ซึ่งอะไรก็ตามที่ เขา อยากใช้ชื่อเสียงของเขาทำในสิ่งที่ดีเพื่อให้เกิดแก่สังคมที่สุดแล้วแต่ ส่วนเราไม่ได้สนใจจุดที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง"

จากนี้ไป "อาเหยา" คงมีเวลาให้ เย่ ลี ภรรยาที่ใช้ชีวิตร่วมกันมาตั้งแต่ปี 2550 รวมถึง หนูน้อยเอมี บุตรสาววัย 1 ขวบมากขึ้น จากการเตรียมกลับมานั่งแทนผู้จัดการทั่วไปให้ เซี่ยงไฮ้ ซาร์คส ทีมในลีกบาสเกตบอลอาชีพของจีน (CBA) พร้อมทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคมภายใต้มูลนิธิของตัวเองต่อไป

จากการศึกษาเรื่องราวชีวิตของเหยาหมิงตั้งแต่ก่อนเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจนกระทั่งการประกาศเลิกเล่นบาสเกตบอล ทำให้เห็นถึงกระบวนการสร้างนักกีฬาของจีน ที่ไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ ว่านักกีฬาคนหนึ่งถือกำเนิดขึ้นมา แล้วก้าวเข้าสู่วงการด้วยความสนใจและสมัครใจแต่อย่างใด หากแต่เป็นกระบวนการที่ผ่านการคัดเลือก คัดสรรมาอย่างดี และตั้งใจให้เกิดขึ้นในทุกขั้นตอน โดยเราสามารถพิจารณากระบวนการสร้างนักกีฬาของรัฐบาลจีน โดยนำเรื่องราวชีวิตการเป็นนักกีฬาของเหยาหมิง มาเป็นตัวอย่างในการทำความเข้าใจได้ดังนี้

1. ชีวิตก่อนที่จะเป็นนักกีฬา

รัฐบาลจีนวางแผนโครงการ โดยกำหนดเลือกนักบาสเกตบอลชายหนึ่งคน และหญิงหนึ่งคน โดยทั้งสองคนต้องมีคุณสมบัติที่เปรียบพร้อมในด้านรูปร่าง ความแข็งแรง และ ความสามารถในการเล่นบาสเกตบอลที่อยู่ในระดับดี หลังจากนั้นให้ทั้งสองฝ่ายมีลูกด้วยกัน เพื่อให้กำเนิดทายาทนักบาสที่มีทั้งรูปร่างลักษณะเพื่อการเล่นบาสเกตบอล และมีความสามารถในการเล่นระดับดีเยี่ยมเช่นเดียวกับรุ่นพ่อแม่

2. ชีวิตในระหว่างการเป็นนักกีฬา

รัฐบาลจีนกำหนดให้ผู้ที่เป็นักกีฬาทีมชาติจีน เมื่อไปเล่นอาชีพในต่างประเทศ ต้องจ่ายเงินตอบแทนให้กับรัฐบาลในสัดส่วนที่รัฐบาลกำหนด นอกเหนือจากนี้รัฐบาลยังเป็นผู้กำหนดอนาคตการเล่นกีฬาของนักกีฬาแต่ละคนว่าให้เล่นหรือเลิกเล่น

3. ชีวิตหลังการเลิกเล่นกีฬา

หลังจากที่นักกีฬาเลิกเล่นกีฬาแล้ว นักกีฬาจะหันมาประกอบอาชีพหรือใช้ชีวิตแบบคนทั่วไป ทั้งนี้การให้เงินตอบแทนจากรัฐบาล เพื่อมอบให้เป็นรางวัลที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ก็ขึ้นอยู่กับพิจารณาของรัฐบาล รวมถึงการให้เงินช่วยเหลือสำหรับนักกีฬาที่ได้รับรางวัลระดับ

สากล แต่เมื่อเลิกเล่นกีฬาแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพใดๆได้ เป็นคนเร่ร่อน หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ก็ขึ้นอยู่กับพิจารณาของรัฐบาลด้วยเช่นกัน

เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าชีวิตของนักกีฬาจีน จะดำเนินไปเช่นไรต่างก็ขึ้นอยู่กับรัฐบาลว่าสนับสนุนหรือไม่ ตั้งแต่กระบวนการเริ่มต้นจนถึงจุดสิ้นสุด เรายังสามารถพบเห็นนักกีฬาอีกหลายคนที่มีชีวิตการเป็นนักกีฬาจีนที่ต่างจากเหย้าหมิงออกไป เช่น จาง ซ่างอู่ ผู้เป็นตำนานยิมนาสติกของจีน ผู้ที่เคยสร้างความภาคภูมิใจให้กับประเทศชาติในยุคหนึ่ง แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไป เขาไม่ได้รับการตอบรับที่ดีจากมวลชนชาวจีนอีกต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นยังถูกทอดทิ้งจากการดูแลจากรัฐบาล

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มาประมวลหาข้อสรุปการศึกษานโยบาย การสร้างนักกีฬาจีนและ คิดค้นข้อเสนอแนะเพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย

ในปัจจุบันประเทศจีนนับว่าเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกประเทศหนึ่ง และได้ก้าวขึ้นมาใช้อำนาจในด้านต่างๆระดับโลก รวมถึงเป็นประเทศมหาอำนาจทางการกีฬา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างทั่วกันว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ประสบความสำเร็จอย่างมาก ในเวทีการแข่งขันระดับนานาชาติหลายๆเวที ความสำเร็จทางการกีฬาที่เราเห็นได้จากการครองตำแหน่งผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆในเวทีการแข่งขันระดับโลกของนักกีฬาจีนไม่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ในอดีตหรือยุคแรกๆที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติขึ้น หากแต่เป็นความสำเร็จที่สั่งสมมาในช่วง 60 ปีหลังจากเกิดการปฏิวัติในประเทศจีน เห็นได้ชัดว่าสถานการณ์ทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาโดยตรงต่อการศึกษาของประเทศไทย

ผลการศึกษาทำให้เข้าใจมากขึ้นว่าความสำเร็จในด้านกีฬาของประเทศไทยนั้น เกิดจากบทบาทหน้าที่ของรัฐในการกำหนดวางแผนการบริหาร วางแผนนโยบาย และวางแผนโครงการ ประกอบรวมเป็นแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติหรือการบังคับใช้กฎหมายกีฬา โดยรัฐบาลจีนมีการดำเนินงานเป็นระบบ และมีโครงสร้างการทำงานที่ประกอบด้วย สำนักงานใหญ่ หน่วยงานภายใต้สังกัด และองค์กรต่างๆที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเจาะจงในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา การดำเนินการที่เป็นระบบและมีโครงสร้างดังกล่าว ส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถสร้างนักกีฬาจากนโยบายที่รัฐเองเป็นผู้กำหนด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางการพัฒนา เช่นนี้ดูเหมือนจะมีแนวโน้มที่จะสร้างความเจริญให้กับวงการกีฬาในประเทศไทยมากขึ้นเรื่อยๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการศึกษาในประเทศไทย

จากผลของการศึกษานโยบายการสร้างนักกีฬาของจีนที่ผู้วิจัยได้สรุปแล้วข้างต้น ทำให้เราทราบถึงกระบวนการการดำเนินการทางการกีฬาของรัฐบาลจีน ซึ่งเราสามารถนำมาปรับใช้ให้กับวงการกีฬาในประเทศไทย ทั้งนี้จำเป็นจะต้องมีการปรับนโยบายและวิธีการดำเนินงานบางขั้นตอน เนื่องจากปัจจัยต่างๆของประเทศจีนและประเทศไทยนั้นมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ตัวอย่างเช่น ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยเรื่องจำนวนประชากร ปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ เป็นต้น หากเราปรับใช้ได้ตามปัจจัยต่างๆเหล่านี้ถือว่าเป็นการปฏิรูปวงการกีฬาของประเทศไทย ซึ่งการพัฒนาจะเกิดขึ้นมาจากการพัฒนาวงการอื่นๆของประเทศ แล้วผลลัพธ์ถึงจะเกิดขึ้นกับวงการกีฬา กล่าวคือเราควรจะต้องเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในวงการต่างๆในประเทศไทย เช่น วงการการศึกษา จะต้องมีการปรับหลักสูตรการเรียนการสอนพลศึกษา หรือการก่อตั้งและพัฒนาโรงเรียนกีฬาหรือมหาวิทยาลัยกีฬา ในวงการการเมือง ภาครัฐควรมีการก่อตั้งหน่วยงานหรือองค์การที่รับผิดชอบทางด้านการศึกษาให้มากขึ้น หลากหลายขึ้น และทั่วถึง เป็นต้น

ทั้งนี้การนำตัวอย่างการสร้างนักกีฬาของประเทศจีนมาปรับใช้ในการพัฒนาการศึกษาไทย จะเกิดผลสำเร็จที่แท้จริง มั่นคง และยั่งยืน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ประ โยชน์ สังกัดสิน. การบริหารรัฐกิจยุคหลังสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. มหาสารคาม : หจก.อภิชาติการพิมพ์, 2556. 120 หน้า.
- หลี่ เหวินเหลียง. 60 ปีแห่งการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โครงการสำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2553. 544 หน้า.
- ยศ สันตสมบัติ และคณะ. รัฐจากมุมมองของชีวิตประจำวัน 1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), 2551. 232 หน้า.
- สุวิมล ตั้งสัจจงณ์. สาระนั้นรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์, 2541.
- วิรัช ลี้ทองกุล. China Inside-out มังกรกลางคลื่นโลกาภิวัตน์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : แมเนเจอร์คลาสสิก, 2549. 256 หน้า.
- อุดร รัตนภักดิ์ และคณะ. ปรากฏการณ์เหนือการแข่งขันกีฬา โอลิมปิก“ปักกิ่ง 2008”. พิมพ์ครั้งที่ 1. กาญจนบุรี : สหายพัฒนาการพิมพ์, 2551. 390 หน้า.
- เดวิด โกลด์สเวอร์ธี (เขียน) ม.ร.ว. พุทธิสาด ชุมพล (แปล). มองทฤษฎีการพัฒนาย่างวิเคราะห์. ศูนย์ศึกษาการ พัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ศุติมาน นฤมล. นางงามผู้กระจัด . กรุงเทพฯ : ส่องสยาม, 2531.
- พอมพะนอ. ว่าแต่...กว่าจะเป็นศิลปิน. กรุงเทพฯ : แพรวเอนเตอร์เทน, 2542. 99 หน้า.

ฐานข้อมูลออนไลน์

ภาษาไทย

- 60ปีการกีฬาจีนจากซีโรคู่มหาอำนาจ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก <http://www.manager.co.th/china/ViewNews.aspx?NewsID=9530000167168>.

การเมืองการปกครองจีน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2558. เข้าถึงจาก
<http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/politics-china.php>.

สมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพ และทักษะ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2557. เข้าถึงจาก
<http://chutinan-webrock.blogspot.com/2011/05/30101-1.html>.

สรุปเหรียญรางวัลโอลิมปิกตลอดกาล [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม 2557. เข้าถึงจาก
<http://th.wikipedia.org/wiki/สรุปเหรียญรางวัลโอลิมปิกตลอดกาล>.

ภาษาต่างประเทศ

chinese national budget for sports [online]. Retrieved February 15, 2015, from
<https://books.google.co.th/books?id=Q1Crc1bO9xgC&pg=PA219&dq=chinese+national+budget+for+sports&hl=th&sa=X&ei=73XgVKeYII-SuATDt4KoDQ&ved=0CD4Q6AEwAw#v=onepage&q=chinese%20national%20budget%20for%20sports&f=false>.
<http://www.humankinetics.com/excerpts/excerpts/sport-in-china-heavily-influenced-by-government>.

Management Center of Track and Field [online]. Retrieved February 15, 2015, from
https://books.google.co.th/books?id=BE-6BAAAQBAJ&pg=PA182&lpg=PA182&dq=Management+Center+of+Track+and+Field&source=bl&ots=IXxCl1Hdc&sig=JdfHkFMvPhOkWny6EF5_fMfcQBs&hl=th&sa=X&ei=A2G9VNulDuTZmAWMvIGYBw&ved=0CDUQ6AEwAw#v=onepage&q&f=false.

中华人民共和国体育法 [online]. Retrieved February 11, 2015, from
<http://baike.baidu.com/view/113781.html>.

中国体操网 [online]. Retrieved March 25, 2015, from <http://gymnastics.sport.org.cn/>.

国家体育总局 [online]. Retrieved February 11, 2015, from
http://baike.baidu.com/link?url=UoJ1owYvPiuWkimmr_C6ZPnW5blBbz6SZYLMz36SAORrJNevoC2yK0OkqDDFyfhxgg6BA1WuEV6JoyDr5h-6Qq#5.

